

Hak gasplarına karşı #Direnişçi

DİSK, kıdem tazminatının gaspına karşı "#Direnişçi" isimli bir kampanya başlattı. DİSK'in kıdem tazminatı almak için ne

yapılmalıdır başlıklı açıklamasında sıraladığı maddeler elbette ki yerinde ve desteklenmesi gereken talepler. Ancak...

04

Punto ve Stello Rossa'da direniş büyüyor

İstanbul-Zeytinburnu, işçi havzası olma ve direnişlerle adını duyurma geleneğini bugün de sürdürüyor. Kazlıçesme direniş ile

akıllara kazınan Zeytinburnu'nda bu kez Punto ve Stello Rossa'daki direnişçi işçiler maharetli elleriyle direniş büyütmeye devam ediyorlar. 05

Haftalık Özgür gelecek

Pêşaroja Azad

Sayı: 73 Gerçekler devrimcidir!

31 Ekim 2013

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

Ortadoğu,
İslamiyet ve
alan açma

08

TC, KDP, çeteler...
Rojava
direniyor!

09

ATİK ile röportaj
"Göç, emperyalist
talanın bir ürünü"

10

Muhabirimize ülkeye
giriş yasağı

Ağustos ayında, Gülsu-
yu'nda çetelerin saldırısı sırasında yaralanan muhabirimiz **Sven Ka-
êuhler**; 28 Ekim günü memleketi Almanya'ya ailesini ziyarete giderken gözaltına alındı. "Polis eşliğinde" uççağa bindirilen muhabirimize verilen tek bilgi "artık ülkeye giriş yasağı" oldu-
ğuydu.

"Demokrasi" gemisinde katiller korunuyor!

Katilleri korumak, egemenlerin en eski geleneklerinden biridir. Katilleri ve kendisine hizmet edenleri ödüllendirmek de... Devlet kadrosuna "çete lideri" kimliğiyle dahil olan Mehmet Ali Ağca'yı hapisneden kaçırarak Mehmet Metiner'in, bugün karşımıza AKP Adıyaman Milletvekili olarak çıkması buna bir örnektir. "**Cemveleri terör yuvasıdır**" diyen Metiner'in bu cesareti, devletin bu gele-
neğinden aldığı açıktır. Diğer yandan Ethem'in mahkemesinde katil polisi koruyan devlet, Ethem için adliye önüne gelenlere saldırarak bir kez daha gösterdi bu geleneğinin güçlü olduğunu.

Ama bu halkın da güçlü bir direniş geleneği olduğu ve olmaya devam edeceği açıktır. Şeyh Bedreddinleri doğurarak "yalın ayak" bir direnişten beslenen bu halk, 1970'lerde Denizleri, Mahirleri, İbrahimleri yaratmıştır. Tam halkın devrimci dinamiklerini bastır-
dığını düşündüğü anda Gezi Ayaklanması ile üzerindeki ölü toprağı atmıştır. Bu yüzden de 2014 seçimleri yaklaşırken, başlayan şoven damgalı "demokrasi" ve "paket" naraları ile egemenler halkın bu geleneğini törpülemek niyetindedirler. Ama onların "demokrasi" gemisi su almakta ve herkes bunu görmektedir. Bu gemide batarken de yalnız olacaklardır!

Özgür Gelecek'ten

Ethem için yazmaya devam edeceğiz...

Merhaba

Gazetemiz yayına hazırlanırken görülen Ethem Sarıgül'ün mahkemesine destek vermeye gelenler, polisin gazlı ve tazyikli sulu saldırısına maruz kalıyorlardı. Mahkemeye gelmeye tenezzül etmeyen ve devlet tarafından terfi ettirilen katil polis Ahmet Şahbaz için Ethem'in avukatlarının "tutuklama" talebi ise "devlet memuru olduğu ve kaçma şüphesi bulunmadığı" gerekçesiyle reddedildi.

Bunları yazmaya devam edeceğiz. Ethem için yazacağız; Ali İsmail, Mehmet, Abdullah, Medeni, Ahmet için yazacağız. Direnişçilerin, devlet eli ve emri ile katledildiklerinin bir kanıt olarak yazacağız. Wan'da 33 Kürt'ü katleden faşist TC Orgeneral Mustafa Muğlalı'nın ismini kışlalara veren zihniyetin; bugün Roboski'de 35 Kürt köylüsünü katleden komutanlarına ödül vererek, 14 yaşındaki Berkin'i vuranları saklayarak, Gezi direnişçilerine azgınca saldıran polisi "kahraman" ilan ederek, son olarak da Ethem'in katilini "koruma müdürü" yaparak sürdürdüğünü yazacağız.

Ethem, Ali İsmail, Mehmet, Abdullah, Medeni, Ahmet için yazacağız.

Serkeftin

Emekçinin Gündemi

Taksim Ayaklanması, İşçi Sınıfı... (3)

05 Sayfa 05

Pusulula

Koşulsuz adamak kendini...

11 Sayfa 11

AÜ'de polis saldırısı

Eskişehir: 24 Ekim günü Anadolu Üniversitesi'ne gelen AKP'li **Hüseyin Çelik** ve Eskişehir Valisi **Güngör Azim Tuna**'yı protesto etmek isteyen öğrencilerin önü ÖGB ve polis barikatıyla kesildi. Aralarında YDG ve ESP'nin de bulunduğu öğrenciler, barikatı geçmek üzere hareketlenirken ÖGB ve polisler öğrencilere saldırdı ve gözaltı yapmaya başladı.

Özgür Gelecek muhabirine de saldıran polis, kadın öğrencilere karşı cinsiyetçi küfürler savurdu. Toplam 10 öğrenciyi gözaltına alan polis, öğrencilerin geri çekilmeyerek direnişe devam etmesiyle gözaltıları serbest bırakmak zorunda kaldı. Daha sonra açılan polis barikatını geçen öğrenciler kongre binasına yürüdü ve sloganlar eşliğinde eylemi sonlandırıldı.

Ege'de öğrencilere saldırı

İzmir: Ege Üniversitesi'nde devrimci, demokratik gençlik örgütlerinin afişlerinin yırtılarak yerine 29 Ekim afişlerinin asılması ve sözlü satışmalarda bulunulması bıçaklı satırlı saldırıya dönüştü.

Devrimci, demokratik gençlik kurumlarının afişlerini yırtan TGB'li faşistler ÖGB eşliğinde satırlarla Ege Üniversitesi öğrencilerine saldırarak iki öğrenciyi hafif şekilde yaraladı.

Afişleri yırtılmasına tepki gösteren üniversite öğrencilerine de saldıran TGB'liler saldırı sırasında "**Mustafa Kemal'in askerleriyiz**" şeklinde sloganlar attı.

Gün boyu devam gerginlik sonucu öğle saatlerinde 30 kişilik faşist bir grubun Grand Cafe'deki öğrencilere saldırdığı belirtildi. TGB'li faşistler satırlı saldırılarının ardından ÖGB tarafından korumaya alındı.

YÖK'e geçit vermeyeceğiz!

#Başkaldırıyoruz! Polis defol, üniversiteler bizimdir!

Egemen sınıflar arasındaki çıkar dalaşlarına her dönem sahne olan YÖK'ün, değişmeyen politikası, demokratik, bilimsel, özerk üniversite talebine yönelik düşmanlığı olmuştur. Kamuoyunda öne çıkartılan ve eğitim sisteminin esasına dair olmayan söz konusu tartışmalar, biçimsel olmaktan öteye gitmemektedir.

YÖK, bundan 31 yıl önce, işçi sınıfı ve emekçilerin, düzenin sömürü ve zulmüne karşı giderek büyüyen ve gelişen mücadelesini ortadan kaldırmak ve uluslararası sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda devleti yeniden re-organize etmek amacıyla gerçekleştirilen 12 Eylül Askeri Faşist Cuntasının öz çocuğu olarak ortaya çıkmıştır.

Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK), emperyalist sermayenin ülkemizde daha rahat at koşturması ve neo-liberal politikalarının yaşama geçirilmesi ekseninde gündeme getirilen 24 Ocak kararlarının en önemli ayaklarından birini oluşturuyordu. YÖK, toplumun söz konusu politikalar etrafında yeniden kalba dökülmesinde Milli Eğitim Bakanlığı'yla birlikte eşgüdümlü bir şekilde önemli görevler üstlenmiştir. Sermayenin önündeki tüm engellerin kaldırılması ve her şeyin piyasasının/sermayenin talanına açılması politikası doğrultusunda hareket eden YÖK'ün ilk başkanı **İhsan Doğramacı**'nın aynı zamanda Türkiye'deki ilk özel üniversitesi olan Bilkent Üniversitesi'ni kurması da bir tesadüf değildir. Toplumsal konumundan, yaşından dolayı araştırmaya ve incelemeye, sorgulamaya olan ilgisiyle en dinamik kesimi oluşturan halk gençliğinin, 12 Eylül darbesi doğrultusunda, ideolojik ve düşünsel anlamda zaptırap altına alınması YÖK'ün başlıca göreviydi.

Eğitimin piyasalaştırılması, giderek paralı hale getirilmesi, parası olanın okuyabildiği, sınıfsal farklılıkların eğitim hakkının önüne giderek daha büyük duvarlar oluşturduğu bir sistemin inşası YÖK'ün amaçlarındandır. YÖK, ANAP'tan DYP'ye, DSP'den Refah Partisine, CHP'den AKP'ye hangi parti hükümet olursa olsun, hakim sınıfların emperyalistlerle kurduğu ilişkinin ihtiyaçları ve 24 Ocak kararları ışığında görevlerini yerine getirmiştir.

Egemen sınıflar arasındaki çıkar dalaşlarına her dönem sahne olan YÖK'ün, değişmeyen politikası, demokratik, bilimsel, özerk üniversite talebine yönelik düşmanlığı olmuştur. Kamuoyunda öne çıkartılan ve eğitim sisteminin esasına dair olmayan söz konusu tartışmalar, biçimsel olmaktan öteye gitmemektedir.

YÖK'ün adının değiştirilmesi, türban tartışması vb. YÖK'ün uygulayacağı yüksek öğretim politikasının özüne dair değildir.

Bugün yüksek öğretimin piyasaya, sermayeye daha fazla entegre edilmesi/açılmasını sağlayacak olan YÖK Yasa Tasarısı, emperyalist patentli **Bologna Projesi**'nin bir sonucu olarak gündemdedir. Bologna Projesi ve elbette bu yasa tasarısı ile üniversiteler, sanayinin, büyük holdinglerin adeta birer şubesi haline getirilmek istenmektedir. Bu yasa tasarısı ile yüksek öğretimin bilimsel niteliği daha fazla kan kaybına uğrayacak, üniversitelerin akademik bağımsızlığı tamamen ortadan kalkacak, üniversite yönetimleri holding patronlarının yönetim kurullarına dönüşecektir. Bugün büyük oranda AKP hükümetinin güdümünde hareket eden YÖK'ün geleceğimizi çalmasına izin vermeyeceğiz.

Kurulduğu günden bu yana öğrenci gençliğin eylemleri ve tepkilerinin hedefi olan YÖK'e karşı mücadelemiz devam edecektir. Gezi İsyanı'yla biz gençliğin sokağa dökülen ve gelişen mücadelesi YÖK'ü de kapsama alanına almıştır. Disiplin soruşturmalarıyla, uzaklaştırmalarla ve eğitim hakkını yok ederek öğrenci gençliği bastırma-

yı, mücadelesini engellemeyi amaçlayan YÖK, bu önlemler yetersiz kalmış olacak ki bugün üniversitelerimizin kapısını kalıcı olarak polise açmaktadır. Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim mücadelemizin önüne yeni engeller çıkarmak isteyen egemenler başarısız olacaktır. Çünkü Gezi İsyanı sırasında ülkenin dört bir yanında "**artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak**" şiarını kuşanan halk gençliğini karşılarında bulmuşlardır.

Ahmet'in, Ali İsmail'in, Ethem'in, Mehmet'in, Abdullah'ın, Medeni'nin, Serdal'ın ve diğer direniş şehitlerinin katillerini üniversitemize sokmayacak, YÖK'ü tarihin çöplüğüne atacağız!

Geleceğimize, eğitim hakkımıza, sahip çıkacak, 6 Kasım'da alanları dolduracak, YÖK'e geçit vermeyeceğiz!

(Yeni Demokrat Gençlik)

Antakya'da kampanya çalışması

23 Ekim günü Antakya YDG olarak kampanya çalışmaları kapsamında direnişin merkezlerinden biri olan ve Gezi İsyanı'nda 3 şehit veren Armutlu Mahallesi'nde afiş ve yazılımalarımızla propaganda çalışması yaptık.

Afişimizi astığımız hemen her yerde gençlerle sohbet ettik. Bizi görenler hemen yanımıza gelip ne zaman eylem var, çatışma mı var diye sorular sordu. Sohbet ettiğimiz gençlerin genel olarak tepkisi iyiydi.

(Antakya YDG)

ABONE ÜCRETLERİ

Özgür Gelecek

6 AYLIK
35 TL
1 YILLIK
70 TL

Yeni Demokrat Gençlik

1 YILLIK
35 TL

Partizan

1 YILLIK
55 TL

Abonelik için PTT hesap numarası:
05956385 - Selma Şahin

Her duvar yıkılmak için vardır!

AKP Adıyaman Milletvekili Mehmet Metiner'in katıldığı bir TV programında cemevleri için "terör yuvası" yorumunda bulunması birçok kesimce tepkiyle karşılandı. Kendisini farklılıkların, yaşam tarzlarının güvencesi ilan etmiş olan Başbakan ve diğer AKP cenahında ise tek bir yorum yapılmadı.

ODTÜ'de kendilerine hakaret eden iki türbanlı kadını ODTÜ öğrencileri yerleşke dışına çıkardı diye, eğitim hakkının gasp edilmesinden başlayarak söylenmedik söz bırakmayan cumhurbaşkanı başta olmak üzere tüm politikacılar, yazar-çizer tayfası Metiner'in bir inanç grubunun ibadet hanesine yönelik bu saldırısı karşısında sus-pus oldu.

Oysa birileri çıksa "Gülen cemaatinin okulları İslami terör örgütlerinin yuvasıdır" diyecek olsa veya El Nusra ve diğer insanlık düşmanı çetelerin militanlarının cenazelerinin camilerden kaldırılmasını bir ispat olarak gösterip "camiler terör yuvası" diyecek olsa bu "demokrasi" havarileri hep bir ağızdan "inançlara saygı" borusunu öttürmeye başlarlardı. Açık ki **bunların inançtan anladıkları sadece kendi inançlarıdır.**

Metiner'in bu ayrımcı ifadelerine karşı AKP cenahının sessizliği, sadece Metiner'in zihin dünyasına sahip oluşlarından, onunla aynı fikri paylaşıyor olmalarından kaynaklanmıyor. Eğer öyle olsaydı, gelen tepkiler karşısında görüntüyü kurtarmak adına, genelde olduğu gibi B. Arınç veya bu role soyunan başka bir "ılımlı" zat, bir açıklama yapardı. Oysa aksi yönde bir açıklama yapılmadı. Bu AKP'nin seçim dönemi politikalarından birisi. Seçim döneminde Şamil Tayyar, Mehmet Metiner gibilerinin önlerinin açılması, sağa-sola saldırılarına yol verilmesi ilk kez rastlanan bir durum değil. Dahası AKP'nin bu dönemde başbakanından ilçe başkanlarına kadar yaptıkları işin özü Metiner'in yaptıklarıyla aynıdır.

Kürtlerin hak ve özgürlüklerini savunan kim?

AKP ve iktidarının karşısında bir güç olan, daha da önemlisi sistemin karşısında, içinde alternatif oluşturan bir güç sol-sosyalist-devrimci güçlerle Kürt siyasi hareketinin ortaklaşan demokratik muhalefetidir. Son süreçte Aleviler de kendilerini bu muhalefetin içinde daha fazla ifade eder hale geldiler. Muhafız güç odaklarının, etnik siyasi grupların, inanç merkezli oluşumların, demokratik talepli kitle örgütlerinin, sol-sosyalist siyasetin daha fazla bir araya gelişi ortak noktaları artırması doğallığında iktidar sahiplerini ürktüren bir gelişmedir. Siyasetin sandığa sıkıştırılmak istenen sınırlılığının Gezi İsyanı'yla daha geniş bir halk kesimince bilinçlerde bir parçalanmaya neden olması, sandık ve politikanın yerini kısmen sokak ve politikanın almış olması ile birlikte daha geniş bir ortak muhalefetin oluşması olgusunu düşünürsek iktidar sahiplerinin korkularını da anlayabiliriz.

Önümüzdeki seçim aynı zamanda Gezi İsyanı'ndan sonraki ilk seçim olduğundan AKP iktidarı bu seçimi-sandığı direnişin oylanmasına da dönüşürmenin peşine düşmüş durumda. Yıkılan imajlarını sandıkla onarmanın peşindeler. 10 yılda yedikleri en esaslı darbeyi böyle etkisizleştirmenin çabasıydılar. Bu yüzden de değersiz köyde taşları bağlayıp Metinerlerini sokaklara saldılar. Korkular yaratarak, yaratılmış korkuları canlı tutarak bir araya gelen ellerin birbirinden kopmasını hedefliyorlar.

Metiner, devrimcilerle Alevi halkın buluşmasını hedef tahtasına oturturken, **Beşir Atalay ve Yalçın Akdoğan** gibileri ise Kürt halkıyla BDP arasında bir ayrılık yaratmanın peşine düşmüş durumdadır. Atalay *"Dağdakiler, BDP'den daha makul yaklaşıyor"* diyerek BDP'yi aklınca PKK tabanıyla karşı karşıya getirmek istiyor. Meti-

Açıktır ki her duvar yıkılmak için yapılır ve her duvarda "zamanı geldiğinde", Gezi İsyanı'nda olduğu gibi dipten gelen dalganın yüzüyle her buluşmasında bir gedik açılacaktır!

ner'le aynı kumaşın bezi olan ama "ağır abi" rolünü daha iyi oynamayı bilen Yalçın Akdoğan ise BDP'nin bölünmesi üzerine kehanetlerle zihinleri bulandırmayı hedefliyor. Akdoğan, "BDP çatlar mı?" başlıklı yazdığı yazıda BDP'nin "siyasal türbülansa girmeye başladığını" iddia ederek, BDP'nin Kürtlerin hak ve özgürlük taleplerini savunmayı bırakıp örgütün amaç ve hedeflerine kaydığını savunuyor.

Akdoğan'a göre Kürtlerin hak ve özgürlüklerini savunan kim? Tabii ki AKP! Hatta geçmişte defalarca söylenene bakılırsa AKP Kürt sorununun % 90'ını çözdü, istenenleri yerine getirdi. (Aslında bu da garip bir mantık. AKP'ye göre % 10'u çözüm bekleyen bir sorun var. Ama nasıl oluyorsa bu sorun cumhurbaşkanından tüm AKP cenahına kadar, uluslararası aktörlerden köydeki bakkala kadar herkes için memleketin hala en önemli sorunu olmaya devam ediyor? % 10'u kalmış ama en önemli!)

"Her yer lobi, her yer direniş"

"Kürtlerin hak ve özgürlüklerini savunma" meselesine girmişken, hatırlatmakta fayda var. Geçtiğimiz günlerde Meclis'e Riha'da bulunan bir toplu mezar için BDP'li milletvekillerinin Meclis'e verdikleri soru önergesini, "kaba ve yaralayıcı" olduğu gerekçesiyle iade eden de "Kürtlerin hak ve özgürlüklerini savunma ustası" AKP'li milletvekili Cemil Çiçek'ti. İnsanları katledip toplu mezarlara gömen bu faşist zihniyetin, bunu yaparken "kibar" davranmadığı ne kadar açıkça; bu soru önergesinin iade edilmesini "kaba ve yaralayıcılığa" bağlamak da o kadar açık bir ikiyüzlülük örneğidir. Açık ki, toprağın altından fırlayan ve hesap soran kemikler, Kürt meselesinin "seçim" ile sınırlı kalamayacak derinlikte bir yara olduğunu hatırlatmıştır AKP'ye. Seçim çalışmalarına milliyetçi damara hitap ederek başlayan AKP için asıl *"kaba ve yaralayıcı"* olan da budur!

Bu seçimlere hazırlık dönemine damgasını vuracak en önemli konulardan birinin "çözüm" adı altında başlatılan, "akillerle" sürdürülen, BDP'li vekillerin PKK lideri A. Öcalan ile görüşmesine "göz yumulan" süreçte yaşanan tikanıklık olacağı/olduğu görülüyor. Açılıştan açılışa, kongreden kongreye koşan ve seçim çalışmalarına başlayan Başbakan R. T.

Erdoğan'ın hemen hemen tüm konuşmalarında bahsini ettiği temel konulardan biri, Gezi İsyanı ve "lobiler" (*"Bir lobi var, bir savaş lobisi var, bir kan lobisi var. Huzurdan, barıştan, bahardan rahatsız olan lobi var, aydınlıktan gözleri kamaşan, karanlığı özleyen bir lobi var, çocuklarımızın, gençlerimizin yaşamasından ve yaşatılmasından rahatsız olan ve onların kanını özleyen bir lobi var. İçeride de böyle bir lobi var, burada da Doğu'da, Batı'da, dışarıda da böyle bir lobi var. Eski günleri özleyen, çatışmayı, gerilimi, şiddeti özleyen bunların yeniden bu bölgeye getirmek isteyen bir lobi var. Terörden beslenen, terörün oluşturduğu puslu havadan beslenen, siyaseti, toplumu dizayn etmeye alışmış bir lobi var. İşte biz, bu lobiye imkân tanımayacak, bu lobiye fırsat vermeyeceğiz."* Wan'da 26 Ekim'de yaptığı konuşmadan...) iken diğer temel konu da "çözüm süreci" olması; önümüzdeki seçimlerin bu iki eksen üzerinde yaşanacak çatışmalar ve ilişkiler üzerinden şekilleneceğini göstermektedir.

Giderek artan bir ivmeyle gündemimize giren seçimlerle ilgili diğer önemli bir gelişme de 26-27 Ekim günlerinde Ankara'da gerçekleşen HDK ve HDP kongrelerinde yaşanmıştır. Dikkatle izlenmesi ve üzerine belirli tartışmalar yürütülmesi gereken bu kongre ve seçim dinamikleri bizlerin de seçim sürecine ilişkin politikamızı belirlememizde önemli etkenler olacaktır.

Zamanı geldiğinde...

Ekleme gerekir ki; Nusaybin-Qamişlo, Serêkaniyê-Ceylanpınar'ın ardından Efrin-Kilis arasına duvar örerek, Rojava'da çetelerin katliamına çanak tutan bir devlet gerçekliği karşısında "Kürtlerin hak ve özgürlüklerini savunma" iddiasının ne kadar gerçek dışı olduğu anlaşılırdır. Örülen bu utanç duvarı ile hem ülkemizdeki hem de Suriye'deki Kürt halkının birbirinden aldığı gücün önüne geçilmek istenmektedir aynı zamanda.

Oysa Berlin'e yapılan ya da İsrail'in ABD desteği ile Filistin topraklarına diktiği utanç duvarları gibi bu duvar da halkın mücadelesinin önüne geçmeyi başaran bir yerde duramayacaktır. Ve çok açıktır ki her duvarda yıkılmak için yapılır ve her duvar "zamanı geldiğinde", Gezi İsyanı'nda olduğu gibi dipten gelen dalganın yüzüyle her buluşmasında bir gedik açılacaktır!

FEDAŞ işçileri kazandı

H. Merkezi: Dersim'de Aksa şirketine bağlı FEDAŞ'ta taşeron olarak çalışan işçiler toplu iş sözleşmesinde 30 lira şeklindeki "sadaka" ücret artışına isyan ederek 17 Eylül'den bu yana greve çıkmıştı. Enerji-Sen öncülüğünde greve çıkan FEDAŞ işçileri hakları için 38 gün sürdürdükleri mücadelenin sonucunda direnişlerini kazanımla sonlandırdılar.

Dersim'den işçiler, Enerji-Sen Genel Başkanı **Ali Duman** ile birlikte İstanbul'da bulunan AKSA Genel Merkezi'ne gelerek şirketle bir görüşme yaptı. Yapılan görüşme sonucunda işçilerin tüm talepleri kabul edildi.

Anlaşmaya göre işçilerin maaşları 1.050'den 1.600 TL'ye yükseldi. Ücretlerin yükselmesi dışında işçilerin diğer sosyal haklarında da düzenlemeler yapıldı. Taşeronda çalışan tüm AKSA

işçilerinin AKSA Fırat kadrosuna alınması, keyfi rotasyon ve sürgünlerin durdurulması, fazla mesai ücretlerinin ödenmesi gibi bir dizi talep işçilerin mücadelesi sonucu daha önce kabul edilmişti.

İşçiler taleplerinin kabul edilmesinden sonra Dersim'e geri dönerek Sanat Sokağı'nda bir basın açıklaması yapıldı. Eyleme **Dersim Demokrasi Güçleri** de katılarak destek verdi.

"Beltaş'ta direniş sadece dışarıda değil, içeride de sürüyor"

H. Merkezi: DİSK Genel İş sendikasına üye oldukları gerekçesiyle işten atılan Beltaş işçileri 26 gündür Beşiktaş Belediye binasının önünde tüm engelleme ve yıldırma politikalarına karşı direnişini sürdürüyor.

Beşiktaş Belediye Başkanı İsmail Ünal, sendikalarının yetkilerini tanımayarak işçilere karşı dava açıp süreci uzatmanın derdinde. Yalnız bilmediği tek nokta: uygulamaya çalıştığı yıldırma politikasının işe yaramayacağıdır.

Yakın süreçte Beltaş işçileri CHP ile görüşmeler yaptığında CHP'nin tek yaptığı işçileri oyalamak olmuştu. Bu tutum karşısında işçiler, CHP Beşiktaş ilçe binası önünde basın açıklaması ve oturma eylemi düzenlemişlerdi. Bir yandan bunlar olurken patron da "boş durmayarak" çalışan işçiler ile toplantılar yapmaya çalışıyor. İşçiler de bu toplantılara katılarak sınıf düşmanlarının gerçek yüzünü teşhir ediyor. Yaşanan tüm bu yıldırma politikalarına karşı işçiler her geçen gün direnişi daha da büyütüyor.

Direniş büyüyor

Çalışan işçiler kendi işlerinde birimler halinde toplantılar yaparak çadıra nasıl bir katılım ve katkı yapacaklarını tartışıyorlar.

En son direnişin 20. gününde bir işçi fiili direniş karşısında işe alınmış ve işbaşı yapmıştır. Bu direniş çadırının ilk kazanımdır.

Hak gasplarına karşı #DİRENİŞÇİ

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) Ankara ve İstanbul'da yaptığı eylemlerle kıdem tazminatının gasp edilmesi girişimleri karşısında yürüteceği kampanyayı başlattı. Kıdem tazminatının gaspına karşı eylemler başlatan DİSK 24 Ekim Perşembe günü Ankara'da saat 13.00'te Arı Stüdyosu önünde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na, İstanbul'da da saat 12. 00'de DİSK Genel Merkezi önünde buluşarak Mecidiyeköy Metro durağına yürüdü. DİSK'in kıdem tazminatının fona aktarılması üzerine başlattığı bu çalışma, işçiler açısından büyük önem taşıyor.

Kıdem Tazminatı fona devredildiğinde, patron işçi çıkardığında toplu bir ödeme yapmak zorunda kalmayacak ve böylece işten çıkarmalar kolaylaşacak. Tüm işçilerin "gündelikçi" gibi çalışması, sendikalaşmanın imkânsızlaşmasının yanı sıra işçilerin sürekli giriş-çıkış yapılabilmesinin de önü açılıyor. Kayıt dışı çalıştırılma durumlarında ya da tazminat ödememek için işe giriş çıkış yaptırıldığında işçilerin dava yolu ile kıdem tazminatı alma şansı vardı ama yeni yasayla fon sisteminden yararlanma koşulları ortadan kalkacaktır.

Tazminatın ödenmesinin bazı koşullara bağlanması planlanıyor, ev almak şartı bunlardan bir tanesidir. Patronların işsizlik sigortasına yaptığı prim ödemelerinin miktarı azaltılacağından, Kıdem Tazminatı Fonu için İşsizlik Fonu da kullanılacaktır ve hatta yaratılacak fon için işçiden prim kesilmesi bile tartışılıyor. Seneler önce bedeller ödenerek kazanılan hakların gaspı, yeni nesiller için güvencesiz bir gelecekte başka bir anlama gelmiyor. Gününbirlik, amele pazarı usulü çalıştırılmamak için geleceğimize sahip çıkmalı ve geleceğimizin karartılmasına izin vermemeliyiz.

"Kıdem tazminatını başta taşeron işçiler olmak üzere çoğunluk alamıyor. Tek çare tazminatın fona devredilmesidir. Bir gün bile çalışsa kıdem tazminatından herkes yararlanacaktır" yalanı ile taşeronların resmi olarak işlev kazandırılması ve işçi memur ayrımının kaldırılarak herkesin daha az ücretle çalışan, iş güvencesi olmayan işçiler haline dönüştürmesi Çalışma Meclisinde çıkan sonuçlarından bir kaç tanesidir.

İşçilerin kıdem tazminatı alması için ne yapılmalı?

DİSK'in kıdem tazminatı almak için ne yapılmalıdır başlıklı açıklamasında sıraladığı maddeler elbette ki yerinde ve desteklenmesi gereken talepler. İşçinin kıdem tazminatının garanti altına alınması demek işçilerin çalışma hayatının da kısmen garanti altına alınması anlamına geliyor.

Taşeronlaşmanın yasal düzleme çekilmesi ve sendikaların çalışanlar olarak genelleştirilmesi özünde birçok sorunu bera-

Kazova yeni yerinde yeni umutlarla!

Kazova işçileri alacaklarına karşılık, fabrikadaki makineleri 26 Eylül günü yeni yerlerine taşıdı.

4 aylık ücretleri, kıdem ve ihbar tazminatları ödenmeden işten çıkarılan işçiler, direnişe geçerek fabrika içindeki makinelere el koymuş ve üretimi kendileri yapmaya başlamışlardı. İşçiler, alacaklarına karşılık el koydukları makineleri 26 Eylül günü fabrikadan çıkararak, direnişlerine devam edecekleri **Kağıthane'de Gürsel Mahallesi'**ne taşıdı. İşçiler artık üretime buradan devam edecek.

Kazova işçileri "Yaşadığımız koşullardan birini daha yaşıyoruz. Kazova işçileri makinelere el koydu! Aylardır süren mücadelenin bir zafedir bu. Biz Gaye Somuncu, Mustafa Somuncu, Ümit Somuncu'yu her yerde teşhir etmeye devam edeceğiz. 94 arkadaşımızın emeğini alana kadar, bizden kaçırdıkları makineleri alana kadar mücadele edeceğiz" diyor. Ayrıca Kazova Direniş Kültür Sanat Komitesi 1-3 Kasım tarihlerinde direniş günleri etkinliği düzenleyecek.

Cizre'de 32 işçi greve başladı

H. Merkezi: 23 Ekim günü Şirnex'in Cizre ilçesinde DEDAŞ (Dicle Elektrik Dağıtım A.Ş) şirketinde çalışan 32 işçi ve güvenlik görevlisinin işine gerekçe gösterilmeden son verildi. Konu hakkında açıklama yapan işçiler, AKP yandaşlarına yer açmak için kendilerinin keyfi olarak işten çıkarıldıklarını söyledi. İşçiler, haklarını alana kadar greve gide-

ceklerini de belirttiler.

Yapılan açıklamayı okuyan işçilerden **Şerzat Zıyanak**, Cizre DEDAŞ işletmesinde çalıştıklarını, ancak özelleştirme kapsamında işletmeyi devralan şirketin yandaşlarına yaranmak için 7 yıldır devam ettikleri işlerine son verdiğini söyledi. Zıyanak, grev başlattıklarını ve haklarını alana kadar sürdüreceklerini de ifade etti.

Punto Deri ve Stello Rossa Direnişleri maharetli ellerle büyüyor

Zeytinburnu geçmişte olduğu gibi bugün de güçlü işçi direnişlerine ev sahipliği yapmaya devam ediyor. Zeytinburnu'nda önceden de işçi direnişçileri yaşanmış ve bu işçi direnişleri sadece patronlara direnmekle kısıtlı kalmamış ülkede yapılan haksızlıklara da göğüs gerip tavrını net koymuştur. Zeytinburnu havzasının işçi direnişleri ve az önce de bahsettiğimiz gibi haksızlıklara göğüs gerip tavrı koymasına en iyi örneklerden biri de Kazlıçeşme direnişi oldu.

Kazlıçeşme direnişinde, sadece işçiler ekonomik taleplerle patrona karşı direnmemiş aynı zamanda ülke gündemine oturan meselelere tepkilerini de göstermişti. Peki, bu nasıl oldu? Şöyle ki işçilerin direnişte olduğu dönemde Ölüm Oruçları başlamıştı, ancak Kazlıçeşme direnişi Tuzla'ya taşındığında Ölüm Orucunda bulunan tutsaklar için şartları indirdi. Ve böylece Ölüm Orucu direnişini selamladı işçiler. Verdikleri mücadele sadece ekonomik talepli değil aynı zamanda sınıfsal bir mücadeleydi. İşte Zeytinburnu'nda gelişen direnişler bundandır ki işçi sınıfı mücadelesi açısından önemli bir yerde durmaktadır.

Zeytinburnu, geçmişte olduğu gibi şimdi de işçi direnişlerine tanıklık yapıyor. Geçmişte Kazlıçeşme şimdi **Kuzu Deri, Punto Deri** ve son olarak da **Stello Rossa** (Verona) direnişleri burada yaşam buluyor. Yani Zeytinburnu'nda yeni gelişen ve eskinin dirençliliğini taşıyan direnişler açığa çıkmaya başladı. İşçiler yeniden adını tarihe geçirmek için, patrona karşı, yapılan haksızlıklara karşı direniyor.

Stello Rossa (Verona) işçileri direnişte

Zeytinburnu'nda bulunan Stello Rossa (Verona) işçileri direniyor; çünkü günün en geç saatlerine

kadar ve haftada 70 saatten fazla süren çalışmalar, işçilerin inisiyatif dışında gelişen zorunlu fazla mesailer, çalışma hayatı boyunca neredeyse kullanılmayan izinler, insanca bir yaşam sürememe, elde ettiği ücretin maaş bordrolarına yansıtılmaması, sendikaya üye olamama vb. nedenler.

Stello Rossa (Verona), Zeytinburnu'nda bir deri fabrikası. Burada çalışan 12 işçi sendikalı oldukları ve "sendikalı olma ihtimali" taşıdıkları için işten atıldılar.

Sendika yeni bir yaşam ve yeni bir gün...

Stello Rossa (Verona) işçileri, 1 hafta önce sendikalı oldukları ve sendikal faaliyet yürüttükleri için işten atıldılar. İşçiler şu anda fabrika önünde direnişe geçmeyi düşünüyor. İşçilerle görüştüğümüzde onlardan biri olan **Haydar Yeşil** "ben de dâhil olmak üzere 12 işçi sendikalı olduğumuz için işten atıldık. 6 işçi

sendikalı ama diğerleri değil. Sendikalı olmayı ve sendikayı neden bu kadar dert ettiklerini anlamıyorum" diyor ve devam ediyor: "Ama Punto direnişini gördükten sonra kafama oturmaya başladı bazı şeyler. Neden korktuklarını anladım."

Stello Rossa ve Punto direnişi ortak büyütüyor

Yeşil Punto direnişinden çok şey öğrendiğini ve bu süreçte sürekli yanlarında olduklarını söylüyor. Punto'da işten çıkartılan 19 işçi ve Stello Rossa da çalışan 12 işçi, direnişlerini büyütmede kararlı; fakat patronlar da bu direnişleri durdurmak için ortak toplantılar yapıyor.

Görünen o ki; Punto ve Stello Rossa işçilerinin ortak hareket etmesi ve Punto Direnişinin, Zeytinburnu'nda giderek yayılması birilerinin (patronların) kâbusu olmaya başladı.

Markaları marka yapan işçilerin maharetli elleri

Zeytinburnu'nda yaşam bulan bu direnişlerden, patronlar korkuyor. Çünkü onların yıllardır kazandıkları her şey işçilerin maharetli ellerinin eseridir. Ve bunu kaybetmeyi asla istemiyorlar. Kuzu Deri ve ardından gelişen Punto Deri direnişleri, deri işçileri için bir

uyanış ve yeni bir başlangıç oldu.

Punto Deri direnişi ise bu uyanışın simgesi haline geldi. Punto Deri'de başlayan direniş belki Stello

Rossa'da büyüyerek devam edecek. Ve bu direnişler aynı havzada büyüyen Kazlıçeşme dirençliliğini kendisine siper alarak mücadelesini büyütecek. Yukarıda bahsettiğimiz ve sık sık her işçinin kendisine sorduğu "**Patronlar neden sendikadan korkuyor ki?**" sorusunun yanıtını da burada aramak lazım.

"Mücadele tarihimiz direnişlerle dolu"

İstanbul: Punto işçileri, direnişin 76. gününde Şişli Askeri Müze yakınındaki parkta bir araya gelerek,

Nişantaşı Punto mağazası önüne bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

Yürüyüş sırasında esnafın, yoldan geçenlerin, molaya çıkan banka emekçilerinin işçilere yönelik desteği görülmeye değerdi. Bu coşkuda bölgenin aynı zamanda Gezi İsyanı sırasında çatışmaların yaşandığı yerlerden biri olmasının etkisi büyüktür.

Yürüyüş sonrası mağaza

önünde açıklama yapan işçiler, Punto'da yapılan hukuksuzluğa değinerek kazanana kadar direnişe devam edeceklerini vurguladı.

Açıklamaların ardından yine Nişantaşı'nda bulunan Ermenegildo **Zegna Mağazası** önüne gidilerek burada da bir açıklama yapıldı. Halaylarla son bulan eyleme aralarında **DDSB** ve **YDK**'nin de bulunduğu çok sayıda devrimci, demokratik kurum destek verdi.

Emekçinin Gündemi

Taksim Ayaklanması, İşçi Sınıfı ve Sendikalar (3)

Gezi İsyanı'nın sonuçlarının, işçi sınıfının örgütlenme sorunlarını çözümlenmek noktasında sınıf bilinci işçilere yeni veriler sunduğu ve yeni koşullar yarattığını ifade etmiştik. Ortaya çıkan yeni koşullara göre yeniden şekillenmek, görevlerimizi yeniden tanımlamak tam da bununla alakalıdır. Zira hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. Örgütsüz, dağınık biçimde plansız, politikasız, sınıf içerisinde yürütülecek çalışmanın başarıya ulaşacağını zannetmek bilimsellikten uzak sığ bir bakış açısını ifade eder ki "sınıfa gidelim de gerisi gelir" diye yaklaşmak, "kervan yolda dizilir" mantığıyla hareket etmek dizilemeyen kervanın arkasından bakmamıza neden olmaz mı?

O halde! Gezi İsyanı'nı işçi sınıfının ve öz örgütlerinin durumunu ele alıp değerlendirmek, "bunlarla nereye kadar" deyip çekilmek devrimci bir bakış açısı olamaz. Gezi İsyanı ile yükselen mücadele süreci toplumda giderek yayılan direniş, yeni bir ruhu ortaya çıkarmış, halk kitleleri (ve tabii ki devrimciler) üzerindeki ölü toprağını silkelemiştir. Süreç yeni araçlar ve yeni mücadele biçimleri yaratmıştır. Bu durum aynı zamanda gelecek dönemin mücadele biçimlerini ve araçlarını da yaratacaktır.

İşçi sınıfı içerisinde örgütlenmeyi emekçi yoksul mahallelere, fabrikalara, işçi havzalarına giderek sınıf çelişkilerini çözümlenmek, politikalarımızı bu alanlara götürmek, inatla, cüretle bu alanları sorunları çevresinde örgütlemek olmazsa almamız olduğuna göre yapacağımız iş, içinde hiçbir belirsizlik barındırmayacak kadar nettir. Bu noktada çalışma yürüttüğümüz alanların somut durumunu değerlendirip bu koşullara göre örgütlenme biçimlerinin önünü açmak ve öncülük etmek esas sorumluluğumuzdur.

Bizler işçi sınıfı içinde çalışmayı sendikalı işçiler içinde çalışma olarak anlıyoruz. Üstelik bu alanda yapılan çalışmamız da istenilen düzeyde değildir. Bugün esas örgütlenme alanlarımız güvencesiz, taşeron, esnek ve kural dışı koşullarda çalışan, merdiven altı atölyelerde kölelik ücretine sömürülen sigortasız, iş güvencesiz işçilerin içerisindedir. Bulduğumuz sendikalarda da esasımızı oluşturan sendikaların örgütlendiği iş kolundaki güvencesiz ve taşeronlardır. Sendikaları bu işçileri örgütlenme noktasında zorlamak, tabandan bu noktada baskılanma oluşturmak gerekmektedir. Sendikaların mevcut tablosuna bakarak mevcut anlayışlardan kopmanın ne kadar önemli bir yerde durduğu anlaşılabilir. Ancak sendikal alandaki çalışma sınıfı örgütlenme çalışmasına dönüşürse (ki bunun örnekleri mevcut) tıkanıklık buradan aşılabacaktır. Yaklaşık 5 milyon kişiyi ilgilendiren asgari ücret, en büyük toplu sözleşmedir. Vergideki adaletsizlik, iş cinayetleri, fazla çalışma, hafta tatili gibi işçi sınıfının en temel ekonomik sorunları olarak ortada durmaktadır. Kıdem tazminatına uzanan eller, o ellerin arkasındaki güç odakları ve sınıflar yaptıklarına yapacaklarına pişman olacaklarsa; bu ancak sınıfın mücadelesi ve örgütlü gücü ile olacaktır.

O halde! Halkın kendi örgütlülüklerinin yaratılmasına önderlik etmenin, önderlik edeyim derken kendini dayatan, kendini halkın yerine koyan anlayıştan uzaklaşmanın gerektiğini Gezi İsyanı bize öğretti (eğer öğrenmeye açıksak).

İşçi sınıfının temel çelişkilerine değinirken kılıplaşmış dogmatik bakış açısından kurtulmanın önemi de ayrıca anlaşılmalıdır. Daha cesur davranmalı, cüretli adımlar atmamızdır. Zira süreç akıp gitmektedir; tarih tekerrürden ibaret olmadığı bilimsel gerçeğini tarihi değiştirme gücümüzü ortaya koyarak göstermeliyiz.

Toplu mezar önergisi iade edildi

H. Merkezi: Riha'nın Siverek ilçesinde 1990'lı yıllarda korucuların hakim olduğu Ayvanat bahçeleri bölgesinde 4 Eylül'de yaklaşık 30 insana ait kemikler

bulunmuştu. Burada yapılan bir inşaat kazısında ortaya çıkan 30 kişiye ait kemiklerle ilgili BDP Milletvekili **İbrahim Binici**'nin verdiği önerge, iç tüzüğe aykırı bulunarak iade edildi.

Konu ile ilgili Meclis'te basın toplantısı düzenleyen İbrahim Binici, öner-

genin Meclis Başkanı **Cemil Çiçek**'in imzasıyla "içtüzüğün 67. maddesine aykırı" bulunarak iade edildiğini ancak tek bir harfine bile dokunmadan önergeyi yeniden Meclis Başkanlığı'na sunacağını kaydetti. Araştırma önergesinde "ağlama seansları için bulunmaz

bi mizansen" ifadelerini kullandığını ve bu ifadelerin "**kaba ve yaralayıcı**" olduğu gerekçesiyle iade edildiğini söyleyen Binici, Meclis Başkanı Çiçek'e, "*Berfo Ana'ya iktidarın bu yaklaşımını en temiz dille siz olsanız nasıl ifade edersiniz?*" diye sordu.

Kürt tutsak idam edildi

H. Merkezi: 27 Eylül 2007 günü Mahabad'da tutuklanan Kürt siyasetçisi **Habibullah Gulperipur**, ağır işkencelere maruz kalmış ve ardından hapishaneye konulmuştu. Gulperipur, 14 Mart 2010 tarihinde sadece dakikalar süren mahkeme

sonucunda idama mahkum edilmiş ve yüksek mahkeme de bu kararı onaylamıştı. Kararı protesto eden Gulperipur, 15 gün açlık grevi yapmıştı.

Gulperipur'un ailesi tarafından verilen bilgiye göre, idam 26 Ekim sabahı Urmiye Hapishanesi'nde gerçekleşti. Gulperipur'un cenazesinin cezaevi morgunda olduğu söylendi ancak ailenin morga girişine izin verilmedi, cenaze gösterilmedi. Yerel kaynaklar Urmiye Hapishanesi'nde idam cezası infaz edileceklerin tutulduğu bölümde dün gece saat 23.30 ile 00.00 arasında "**Ey Reqip**" seslerinin yükseldiğini belirtti.

11 Kürt siyasi tutsak idam edildi

Devrimcilere ve insan hakları savunucularına karşı faşist uygulamaları ile bilinen ve dünyada Çin'den sonra en çok idam kararı olarak uygulayan İran rejimi 2007'den bu yana Gulperipur ile birlikte en az 11 Kürt siyasi tutsağı idam etti. 27 Ocak 2011'de Doğu Kürdistan'ın Şino kenti nüfusuna kayıtlı **Ferhad Tarim** isimli İran Kürdistan Demokrat Partisi (IKDP) üyesini Urmiye Hapishanesi'nde idam etmişti. 5 Ocak'ta **Hüseyin Xizri** isimli siyasi tutsak, yine Urmiye Hapishanesi'nde gizlice idam edildi, infazı 15 Ocak günü ortaya çıktı.

Hasan Hikmet Demir 2007 yılında ilk idam edilen PJAK militanı olurken, 11 Kasım 2009'da **İhsan Fetahiyan**, 6 Ocak 2010'da **Fesih Yasemini**, 9 Mayıs 2010 günü ise Kürt öğretmenler **Ferzad Kemanger**, **Ferhad Wekili**, **Eli Heyderiyan** ve **Şirin Elem Hulu** idam edildiler. Ayrıca İran hapishanelerinde tutulan en az **26 Kürt siyasi tutsak** da her an idam edilme tehdidi altında bulunuyor.

HDK 3. Genel Kurulu'na dair birkaç not...

Halkların Demokratik Kongresi (HDK), 3. Genel Kurulu'nu "**Umuda yolculuk**" şiarıyla gerçekleştirdi. Kitle katılımının yüksek olması Genel Kurul'un katılımcıları açısından ayrıca bir coşku yaratmış, ancak tartışmaların **yeni bir şey üretmeyen** yapısı belli bir hoşnutsuzluğa da yol açmıştır.

Gündemlerini "Gezi İsyanı", "HDK'nin yeniden yapılandırılması" ve yaklaşan "yerel seçimler" vurgulu tartışmalar oluştururken; bu tartışmaların yeterli düzeyde ve derinlikte tartışılmadığı bir gerçek olarak karşımızda duruyor. Zamanın kısıtlı olması da bu durumda etkilidir. Birçok alanda HDK'nin meclislerini oluşturamaması, var gibi gözükken meclislerin ise esasta bir meclis gibi işlememesinin bir sonucu olarak tartışmaların yüzeysel kalması gibi bir durumla karşı karşıya kalınması da kaçınılmaz olmuştur.

Genel Kurul'un bütün konuşmacılarının özellikle Gezi İsyanı'na vurgu yapması çok önemli bir noktada dururken bu konuyla ilgili olarak İsyan'da HDK'nin rolüne uygun hareket edemediği, birleştirici yönünün ortaya çıkmadığı ve İsyan sonrası ortaya çıkan forumların HDK'nin meclislerinde yapmak istediği şey olduğu belirlenmesi yapılmıştır. Ancak bu noktada da HDK'nin örgütlenme sorunlarına dair etkin bir tartışma yürütülemediği.

HDK, merkezi bir yapı olmamasına rağmen meclisler işletilmediğinde merkezi bir hareket gibi işleyen bir yapıya dönüşmüştür. Her şeyi HDK yürütmesinden bekleyen, oradan bir şey gelmeyince de hareket edemeyen

anlayış, bütün HDK bileşenlerinin bir sorunu olarak karşımızda durmaktadır. Bu durum HDK Genel Kurul'a da yansımıştır.

HDK genel kurullarının önemini belirleyen muhakkak öncesinde yürütülen çalışmaların kendisidir. Bu durum bütün örgütlü yapılar açısından da böyledir. Nihayetinde geçmiş süreci, eksiklerimizi değerlendirmeden önümüzü görmeyen, yeni politikalar üretmenin koşulları yoktur.

HDK'yi büyütecek ve geliştirecek olan meclislerin işlemesiyle tamamıyla doğru orantılı olduğuna göre Genel Kurul'un ana gündemini oluşturan meselelerin de bu çerçevede tartışılmasına ihtiyacımız vardır. Karar aşamasında yürütülen tartışmalarda en azından bu çerçevede bir bakış açısı ve anlayış ortaya koymakta eksik kaldığımızı da söylemek zorundayız.

Genel Kurul'un diğer gündemini ise **yerel seçimler** oluştururken yerel seçimlere dair politikaların tartışılması noktasında eksik kalmış, yerel seçimlerinde halk kitlelerine nasıl bir yerel yönetim projesinin olduğu noktasında bir tartışma yürütülemediği. Bunun esas nedeninin HDK bileşenlerinin böyle bir tartışma ve projelerinin olmamasından ileri geldiğini söylemek yanlış olmayacaktır. Bu ha-

liyle halkın "peki yerel yönetimi siz aldığınızda ne olacak?" sorusunun cevabının HDK Genel Kurulu'nda bulunamadığı da ifade edilmelidir.

HDK, HDP ilişkisi

HDP'nin kuruluşuyla birlikte HDP'nin HDK için ne anlama geldiği, neresinde durduğu ile ilgili birçok tartışma yürütülmüş, yazılar yazılmıştır. Ancak Genel Kurul'da da ortaya çıktığı üzere HDK, HDP olma açmazını doğru tarif etme ihtiyacını taşımaktadır. Açık ve net bir biçimde ifade etmek gerekir ki **HDP bir seçim projesi iken HDK halkın örgütlü mücadelesi açısından bir gelecek projesine dönüşürülebilir.**

Genel tespitlerimizle birlikte meclislerin işletilmesi ile HDK; yerellerde çalışmaların yürütmenin, halk kitleleri ile buluşmanın, politikalarımızı bu noktada tartışabilmenin bir aracıdır. HDK'nin etkinleştirilmesi, işlevli hale getirilmesi pratiklerimizden bağımsız tartışılmaması gereken bir durumdur. Ortaya çıkan durumu değerlendirmek, çözücü politikalar üretmek ve politikalarımız çerçevesinde pratiklerimizi örnek önümüzdeki süreç açısından önemli olacaktır.

"Hüseyin Toraman nerede?"

İstanbul: Cumartesi Anneleri eylemlerinin 448. haftasında, 22 yıl önce bir pazar günü evinden ekmek almak için bakkala gittiği sırada gözaltına alınarak kaybedilen **Hüseyin Toraman**'ın akıbetini sordu.

İHD Kayıplara Karşı Komisyon adına açıklamayı **Mine Nazar** yaptı. 24 yaşındayken gözaltında kaybedilen

Hüseyin Toraman'ın herkesin gözü önünde kaçırıldığını ifade eden Nazar; "*Hüseyin Toraman'ı gözaltına alanlar, sorgulayanlar, kaybedenler, onun kaybedilmesine onay verenler bellidir, devletin arşivlerinde mevcuttur. Bu dava Hüseyin'in akıbeti açıklanana, failleri ve sorumluları yargılanana kadar bizim için kapanmayacak*" diyerek açıklamayı sonlandırdı.

"Fatih Gül'e özgürlük"

İstanbul: Hasta tutsakların serbest bırakılması talebiyle Galatasaray Meydanı'nda İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu'nun örgütlediği F oturması, 26 Ekim günü gerçekleştirildi. İHD adına **Mina Azadî**'nin okuduğu açıklamada Metris Hapishanesi'nde tutuklu bulunan M.D.R Tüberküloz hastası **Fatih Gül**'ün hastalığına ve özel tedavi görmesi gerektiğine dikkat çekildi. Yapılan açıklamanın ardından oturma eylemi sonlandırıldı.

Sığınaklar üzerine bir tartışma

1

Kadına yönelik şiddetle mücadele bağlamında SİĞINAKLAR

Birçok ayağı bulunan kadına yönelik şiddete karşı yürütülecek mücadelenin de, aynı biçimde çeşitli araçları bulunuyor. Elbette bizler bu araçları kullanarak yenilerini de yaratıp, aktif-güncel politikalar geliştirmek durumundayız. Bu yazıda ise kadına yönelik şiddete karşı mücadelenin en önemli araçlarından biri olan "sığınaklar" konusunu ele alacağız.

1960'lardan itibaren başlayan ikinci dalga feminist hareket, esas olarak ataerki sistem içinde kaba ve inceltilmiş, sistematize olan erkek egemenliğine ve kadının bedenine, kimliğine, cinselliğine, emeğine vb. yönelik saldırıları irdeliyor, gündemleştiriyor ve eylemler geliştireyordu. Yürütülen bu mücadelenin etkisiyle kadına yönelik şiddet, özellikle de aile içi şiddet uluslararası sözleşmelerde 1970'lerin başlarından itibaren geçmeye ve kadının yaşamını tehdit eden bir sorun olarak görülme-ye başladı.

Kadın sığınakları fikri de kadın hareketinin bu eylemleri ve mücadelesinin içinde gelişti. İlk kadın sığınağı da 1974 yılında Londra'da **Chiswick Kadın Merkezi** adıyla kuruldu. İkinci olarak ise Amerika'da açıldı. Kısa sürede bütün Kuzey Amerika'ya yayıldı.

Türkiye'de ise 1987'de yapılan kadına yönelik şiddete ve dayığa karşı verilen mücadele ve eylemler sürecinde feminist hareket tarafından gündeme getirildi. Akabinde, başta İstanbul, Ankara gibi büyükşehirlerde olmak üzere,

kimi belediyelerin açtığı "sığınma evi", "konuk evi" vb.

adlarla yaşama geçirilmeye başlandı. 1990'da ise feministler tarafından **Mor Çatı Kadın Sığınakları Vakfı** kuruldu; 1995'te faaliyete geçti. O süreçten itibaren ise ihtiyacın çok çok gerisinde de olsa, sayıları arttı. Birçok şehirde SHÇEK (Sosyal Hizmetler Çocuk Esirgeme Kurumu) -en yaygın olan- bazı belediyeler ve kimi kadın örgütüllükleri öncülüğünde sığınaklar kuruldu. Bugün de hala feminist hareketin en temel gündemlerinden birini oluşturuyor sığınaklar konusu.

Türkiye Devrimci Hareketi bileşenlerinin ise maalesef dün olduğu gibi bugün de pek gündemine giremedi sığınaklar meselesi. Bunun da, devrimci hareketlerin kadın çalışmasındaki geriliğinden tutun da, kadın çalışmasını daha tali bir konu olarak görmelerine kadar objektif ve subjektif bir dizi nedeni mevcut. Ancak esas başta gelen neden olarak; kadına yönelik şiddete karşı mücadelede sığınakların öneminin kavranmamış olması geliyor. Yine buna, devletin sosyal hizmetler bağlamında üstlenmesi gereken sorumlulukları direkt üstlenmeyip, sivil toplum örgütleri, kadın örgütleri ve devletin yan kurumları vb. aracılığıyla -desteğiyle- yaşama geçirmesi ve bu kurumlar vasıtasıyla devletin sorumluluğunu gizleme rolü oynuyor olması da eklenmeli. Bir diğer neden olarak da; bu tür faaliyetlerin içinde etkin rol oynayan feminist hareketlere karşı devrimci sol çevrelerdeki tepki, önyargı ve birlikte hareket etmekten kaçınma vb. nedenleri de sayabiliriz.

Her biri politik darlığa, öngörüsüzlüğe tekabül eden bu gerekçeler, devrimci hareketlerin kadın çalışması açısından önemli bir alanı boş bırakmasını; şiddete uğrayan, can güvenliği olmayan kadının en fazla yardıma ihtiyaç duyduğu zamanda yanında olmayarak ya da bu sorunları görmezden gelerek güncel sorunlarına yeterince politika üretememesini meşrulaştırmaz.

Oysa bugün kadınlar açısından en temel sorunlardan birisi, son on yılda yüzde bin dört yüz oranında artan kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetleri sorunudur. Kadına yönelik şiddeti, kadın katliamlarını görmeden, bunun için bir mücadele hattı örmeden kadınlara "soyut", sadece teoride bir gelecek vaat edemeyiz. Poli-

tika somuttan, bugünün sorunlarından kopuk üretilemez. Ve biz de ilk adımı en yakıcı, en güncel sorunlardan başlayarak atmamız gerekiyor.

Sığınaklar konusu da bunlardan birisi. Sığınaklar konusunu ele alırken erkek egemen sistemden bağımsız ele almalıyız. Zira kadına yönelik şiddet sorunu da, buna paralel gelişen sığınak ihtiyacı da esasta erkek egemen burjuva-feodal sistemin yarattığı bir sorundur. Ve o sistem tarafından beslenip büyütülür.

Sığınaklar kadına yönelik saldırılara karşı dayanışmak, kadını korumak ihtiyacının ürünü olarak gereklidir. Ve geçici bir süreliğine kullanılabilir bir araçtır. Sığınaklar, şiddete uğrayan kadının önce can güvenliğini sağlayıp -varsa çocuklarıyla birlikte- barınma sorununu çözerken, psikolojik ve hukuki destek de sunan kurumlar(dır) olmak zorundadır. Buralarda kadının parçalanmış kişiliğini toparlayıp, kendi ayakları üzerinde durma özgüveninin sağlanması hedeflenmektedir. Bu da **profesyonel yardımı** gerektirir.

Çünkü şiddete maruz kalan kadınların ihtiyaçları da farklı farklıdır. Özel yaklaşım ve ele alışları gerektirir. **Bunun ne kadar profesyonelce yapıldığı ise sığınak faaliyetini kimin yürüttüğüne göre değişiyor.** Kadın örgütlerinin yürüttüğü sığınak çalışmalarında şiddete uğrayan kadınlara daha yargısızca yaklaşıp cinsiyet bilinci ile ve kadın uzmanlar tarafından daha profesyonel yardım sunulurken; belediyeler ve diğer devlet kurumlarının sunduğu sığınak faaliyetlerine aynı bilinçle yaklaşılmadığını, altyapı -sığınak çalışması boyutuyla- donanımlı uzman yardımı verilmediğini biliyoruz. Önceliğine "aile birliği"ni aldığı için sığınakta kalan kadınlara da şiddet uygulayan erkekle barıştırma, evine dönmesi vb. çerçevelerinde yaklaşılabiliyor.

ŞÖNİM'LER: Erkek Egemenliğini Koruma Merkezleri!

Sığınaklar konusunda AKP hükümetiyle birlikte geçmişte var olan sığınak çalışmalarının da gerisine düşüldü. Feminist hareketin onlarca yıllık mücadeleleriyle elde edilen kısmi olumlu adımlar da tırpanlandı. Geline aşamada -geçmişe göre daha yoğun bir biçimde- devletin korumakla mükellef olduğu kadının can güvenliğinin yerine, öncelik **ailenin korunmasına** verilmiş durumda. Sığınak çalışması yürüten ve çalışmada belli bir özerkliğe sahip olan, kadın örgütleriyle de yer yer işbirliği yapan SHÇEK'lerin kapatılmasıyla birlikte bu alanda otomatikman ciddi bir açık oluştu. Akabinde 08.03.2012 tarihinde kabul edilen Ailenin Korunması ve Kadına Yönelik Şiddetin Önlenmesi Dair Kanun'la **Şiddet Önleme ve İzleme Merkezleri (ŞÖNİM)** kuruldu.

Kadınları bağımsız kişiliğiyle değil, ailenin bir parçası olarak gören ve ge-

leneksel cinsiyetçi rollerin devamını ve güçlendirilmesini hedefleyen yasanın kâğıt üzerindeki amacı; "Şiddete uğrayan veya şiddete uğrama tehlikesi bulunan kadınların, çocukların, aile bireylerinin ve tek taraflı ısrarlı takip mağduru olan kişilerin korunması ve bu kişilere yönelik şiddetin önlenmesi amacıyla alınacak tedbirlere ilişkin usul ve esasları düzenlemek" olarak tanımlanıyor. Kadına yönelik erkek şiddetini "önlemekle", aileyi korumayı aynı kefeyle koyduğu için kadına yönelik şiddeti de toplumsal bir sorun olarak değil, aile içi bir sorun olarak görüyor. Yasa, şiddeti bir iktidar aracı olarak değil, bir "hastalık", şiddet uygulayan erkeği de "tedavi edilebilir", "rehabilit edilecek" hasta olarak değerlendiriyor. Ve şiddete uğrayan kadınla, şiddet uygulayan erkeğe aynı çatı altında "hizmet" vermeyi hedefliyor.

ŞÖNİM'lerin kurulmasıyla birlikte Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, kadına yönelik şiddetle ne kadar etkin mücadele yürüttüğünü ispatlamak için onlarca yeni kadın sığınağı açtığının propagandasını yapıyor. Oysa açılan sığınaklar, bırakın Türkiye'deki sığınak ihtiyacını karşılamayı SHÇEK'lerin tasfiye edilmesiyle oluşan açığı dahi kapatamıyor. Bir kere ŞÖNİM'lerde sığınakların var oluş mantığına aykırı bir ele alış ve uygulamalar mevcut. ŞÖNİM'ler merkezlerden uzak yerlerde, kadınların rahatça ulaşamayacağı yerlere kurulmuş ve yeterli donanımdan da yoksun durumda. Yine devlet sığınaklarında şiddetten kurtulan kadının özgürleşmesi, özgüveninin ve kendi ayakları üzerinde durabilmesinin inşası bir yana, buralarda yeni yeni mağduriyetler yaşatıldığı tanıkların anlatımlarında mevcut.

Bir diğer nokta ise sığınakların yapısına yönelik müdahale: Eskiden SHÇEK sığınaklarını ve özel hukuk tüzel kişilerinin (kadın örgütlerinin) sığınakları ayrı bir yönetmeliğe, belediyelerin sığınakları da belediyeler kanununa tabiydi. Ve **kısmen özerk** yönetimlere sahipti. Yeni yasayla artık tüm sığınaklar tek bir yönetmelikle merkeze bağlanmış durumda. En üstte ŞÖNİM'in olduğu sistemde, ŞÖNİM'ler de Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı İl Müdürlüklerine bağlı oluyor. Nitekim bunun somut örneğini 2013 yılı ilk 6 aylık faaliyet raporunu açıklayan Mor Çatı Kadın Sığınakları Vakfı raporunda; Aile Bakanlığı'nın yardımlar için ayırdığı bütçenin talebin üzerinde olmasına rağmen, Mor Çatı'ya başvuran hiçbir kadının yararlandırılmadığını belirterek gösterdi. Devlet sığınaklarında yaşayanların sisteme entegrasyonu ve iktidara yandaş kazandırma çalışmalarının örneklerine ise; buralarda kadınlara "vaaz" verildiği, "vaize"ler adıyla din görevlilerinin bulundurulduğu, aileyi güçlendirici çalışmaların yapıldığı yönlü basına yansıyan haberlerden tanıyoruz. **(Devam edecek)**

Ortadoğu, İslamiyet ve Alan Açma

"Savaş kanlı siyasettir, siyaset kansız savaş"⁽¹⁾.

Genel olarak insanlara tarih niyetine savaş tarihi öğretilir. Fakat öğretilen bu savaş tarihi bile sınırlıdır. Kanlı savaşa geçmeden önce kansız savaş anlatılmaz. Kanlı savaş bittikten sonra kansız savaşın detayları yavaş yavaş ortaya çıkar, çıkarılır.

Ortadoğu'da bitmeyen kanlı savaşların ardından kansız savaşlar olduğunu artık hiçbir demagoji kapatamıyor. ABD'nin "demokrasi", "özgürlük" söylemleri Ortadoğu için yeni savaşlar olarak algılanıyor.

Başta ABD emperyalizmi olmak üzere bugün tüm emperyalist ülkelerin dış politikası esas olarak Ortadoğu merkezli. Kansız savaşın baş aktörlerini de bu ülkeler oluşturuyor.

Dünya kadar Rus Sosyal Emperyalizminin yıkılışından sonra "tek kutuplu dünya" söylemiyle, imparatorluğunu ilan eden ABD emperyalizmi Ortadoğu'da önemli bir nüfuz sahipti.

2011'de başlayan

Suriye kriziyle birlikte bölgede Rusya-Çin blokunun nüfuzu, ABD'nin etkinliğini azaltan bir ölçüde açığa çıkmış oldu.

Emperyalist müdahalelerde nüfuz sahibinin değişmesi, Ortadoğu için temelde herhangi bir değişiklik arz etmiyor. Savaşları doğurduğu için kansız savaşlar tüm şiddetleyle devam ediyor.

Kanlı ve kansız savaşlarda, emperyalizmin sırtını dayadığı en önemli unsur bölgede etkin rolü olan siyasi güç odakları, bunların siyasi ve dini kimlikleri, diğer güç odaklarıyla ayrışan ve aynılaşan yönleridir. ABD emperyalizminin Ortadoğu politikası din, yani İslamiyet merkezlidir. Ekonomik ve siyasi menfaatlerin elde edilmesinin ya da oluşturulan politika-

ların gerçekleştirilmesinin Ortadoğu nezdinde, başka imkanı yoktur. Kaldı ki emperyalist müdahaleler geçmişten günümüze sadece askeri olmamıştır. Aksine askeri müdahalelerden çok siyasi müdahale, bölge aktörlerinin kendi çıkarları doğrultusunda desteklenmesi, iktidara taşınması gibi müdahaleler söz konusudur. Bugün Suriye'de savaşan, ABD değil, radikal İslamcı örgütlerdir.

İslam dini ABD emperyalizminin, Ortadoğu'ya müdahaleye başladığı 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrasında bugüne kullandığı en büyük politik silah olmuştur. ABD'nin Sovyetler Birliği Büyükelçisi 1946'da Soğuk Savaş'ın başladığı dönemde "... Düşmanımız Komünizm Tanrı'yı inkar esası üzerine kuruludur. Din komünist diktatörlüğü yok edecek ilahi kudrete sahiptir..."⁽²⁾ diyordu. Bu anlayışla; İslamiyet, komünizmle mücadele kapsamında etkin olarak kullanıldı.

Kanlı ve kansız savaşlarda, emperyalizmin sırtını dayadığı en önemli unsur bölgede etkin rolü olan siyasi güç odakları, bunların siyasi ve dini kimlikleri, diğer güç odaklarıyla ayrışan ve aynılaşan yönleridir. ABD emperyalizminin Ortadoğu politikası din, yani İslamiyet merkezlidir. Ekonomik ve siyasi menfaatlerin elde edilmesinin ya da oluşturulan politikaların gerçekleştirilmesinin Ortadoğu nezdinde, başka imkanı yoktur.

Nitekim, 1970'lerde ABD'nin **Yeşil Kuşak** projesinin esasını da, Ortadoğu petrolünü korumak ve komünizm tehdidini çevrelemek oluşturuyordu. Burada temel güç yine İslamiyet'ti! Projenin fikir babası 1977-81 dönemi ABD Başkanı Jimmy Carter'in Ulusal Güvenlik Danışmanı Z. Brzezinski "*İslam dostlarımızda bastırılmalı, düşmanlarımızda teşvik edilmelidir*"⁽³⁾ diyordu.

30 yıllık süreçte ABD emperyalizminin Ortadoğu'ya müdahalesi bu görüşe paralel sürdürüldü. Rus Sosyal Emperyalizminin yıkılışına dek Afganistan ve Pakistan'da El-Kaide her açıdan desteklenirken, Körfez ülkelerinde radikal İslamcı örgütlere karşı da ılımlı İslamcılara her açıdan yardım yapıldı.

Aynı politika Ortadoğu dışında Yugoslavya'nın parçalanmasında da kullanıldı. "... ABD, İslami örgütlerin Bosna'da, Arnavut'ta, Makedonya'da Suudilerin ve Türkiye'nin desteğinde örgütlenmesini ve savaşmasını sağlamıştır. Daha sonra bunun bir benzeri Çeçenistan'da tekrarlanmış ve böylelikle İslami örgütler, Balkanlardan Kafkasya'ya, Ortadoğu'dan Orta Asya'ya kadar olan bölgede, başka bir deyişle dinsel, etnik ve kültürel farklılıkların derin olduğu bu fay hattında etkili olmaya başlamıştır."⁽⁴⁾

Bugün de aynı politika, aynı biçimde, Suudi Arabistan, Katar ve TC devletlerinin etkin rol aldığı Suriye sorununda uygulanıyor. Onlarca, yüzlerce İslami örgüt Suriye'de "rejim karşıtı" olarak savaşırılıyor.

Savaşın geldiği aşamada Rojava'da bölgesel yönetimi sağlayan Kürtlere karşı da aynı İslami örgütler savaşırılıyor. Brzezinski düşüncesi doğrultusunda bir yandan radikal İslamcılar "müttefik", "dost" ülkelerde yayılması, etkinliğini artırması engellenirken diğer yandan Suriye gibi dü-

şman ülkelerde radikal İslamcılar dahil tüm İslami örgütler destekleniyor. Çelişkili gibi görünen bu durum emperyalizmin, dini, etnik ve kültürel farkların, ekonomik ve siyasi açıdan stratejik bölgelerde **alan açma** olarak kullanılmasıdır. Sovyetlere karşı bu alan açma taktiği El-Kaide üzerinden başarılı oldu. Sovyetler çekilmek zorunda kaldı ve ABD Pakistan-Afganistan ekseninden kendisine bir alan açtı. Ve sonra El-Kaide'yi karşısına aldı. ABD açısından mesele radikal İslamcılarla savaşmaktan ziyade, -bunları da kullanarak- kendisine alan açıp orada hakimiyetini sağlamaktır.

Bu politika Irak işgalinde ve Suriye'de tutmadı. Bunda, kuşkusuz ki, Şiiileri destekleyerek Rusya ve Çin'in, ABD'ye karşı, ABD'nin yıllardır izlediği politikayı izlemesi önemli bir etkindir.

Suriye'de Özgür Suriye Ordusu çatısı altında savaşırılan İslami örgütler, kendi arasında da saflaşmış durumda. El-Nusra örgütünün başını çektiği 13 radikal İslamcı örgüt şeriat eksenli biraraya geldi. Bunun üzerine radikal İslam tehdidi ve Türkiye'nin Pakistan olması tartışılmaya başlandı. Bu tartışmaların gölgesinde cereyan eden ABD emperyalizminin, Suriye'de ağırlıklı Sünni olan İslami örgütler üzerinden alan açma, hakimiyet kurma politikasının, Suriye nezdinde çökmesidir. Fakat bu İslamiyet'in tekrar, aynı hedef doğrultusunda politik araç olarak kullanılmayacağı anlamına gelmiyor. Amaç açık ve nettir, Büyük Ortadoğu Projesi ekseninde Ortadoğu'da siyasi nüfuzun Rusya-Çin blokuna karşı artırılması, ekonomik ve siyasi olarak stratejik üstünlüğün sağlanması. Bugün radikal İslamcılar olur, yarın ılımlı İslamcılar...

Ortadoğu halkı için bunun tek anlamı var: Kanlı ve kansız savaşların, emperyalist çıkar dalaşlarının devam etmesi, yani katliam, kan ve gözyaşı...

1) Mao Zedung

2) Resmi Tarih Tartışmaları, Cilt 7, Özgür Üniversite Forumu içinde; ABD'nin Siyasal İslam Politikaları ve Türkiye, Şaban İba, sf. 233

3) Özgür Üniversite Forumu, Ekim-Mart 2002-2203, sayı 20-21, sf. 83

4) Resmi Tarih Tartışmaları, Cilt 7, Özgür Üniversite Forumu içinde; ABD'nin Siyasal İslam Politikaları ve Türkiye, Şaban İba, sf. 237

TC, KDP, çeteler... Rojava direniyor!

Askeri müdahalenin askıya alındığı Suriye'de girilen yeni süreçte emperyalist devletler, başta ABD ve Rusya tarafından Esad yönetimi ile "muhalefeti" bir araya getirmesi planlanan ve önümüzdeki süreçte Suriye'deki muhtemel gidişatın belirleneceği **2. Cenevre Konferansı** öncesi diplomatik alanda PYD'nin iradesi kırılmak isteniyor.

Suriye'nin birçok bölgesinde çatışmalar Suriye rejim ordusu ile emperyalistlerin güdümündeki "muhaliif" ve El Kaide bağlantılı örgütlerle devam ediyor. ÖSO ile El Kaide bağlantılı örgütler arasındaki irade savaşı kimi bölgelerde fiili çatışma halini almıştı. Irak ve Şam İslam Devleti (İŞİD) örgütü ile ÖSO arasında yaşanan çatışmalarda, ÖSO birçok mevzisini kaybederek ağır kayıplar veriyor. Öyle ki çatışmalarda sıkıştığı noktalarda YPG güçlerine dahi sığınıyor.

Geçtiğimiz günlerde ise El Kaide bağlantılı örgüt olan İŞİD ve El Nusra Cephesi arasında çıkan gerginlikte İŞİD örgütü El Nusra Cephesi'ne silah yardımını kesti ve para kaynaklarına el koydu. Bu saflaşmada El Kaide lideri Eymen El Zevahiri; İŞİD'in Irak'ta, El Nusra'nın ise Suriye'de "cihad" mücadelesi sürdürmesi gerektiği yönünde açıklama yaptı. Zevahiri'nin açıklamasına karşılık ise İŞİD emiri Ebu Bekir El Bağdadi tarafından bu açıklamaya uyulmayacağı yönünde net bir karşı açıklama yapıldı.

Tablonun bütününe bakıldığında ise gelinen süreçte çıkış noktalarını Esad karşıtlığı üzerinden oluşturan birçok örgüt, fiili çatışma durumuna gelmiş, bir yandan ÖSO çatışmalarında aldığı darbelerle etki ve otorite kaybederken öte yandan El Kaide bağlantılı çeteler kendi içlerinde para ve otorite

kavgasına girişmiş durumda. Emperyalist güçlerden beklenen "askeri müdahale"nin yakın zamanda ihtimal dışı bir hal almasıyla mevcut "muhaliif" örgütler arasındaki ittifak politikalarında da değişiklikler başlamış oldu. Böylece Esad'dan sonra yapılması planlanan egemenlik kavgaları bir anlamda erkene alınarak, hesaplaşma provaları başlamış oldu.

Bölgede süren çatışmalarda birbirleriyle de çatışma içinde olan bütün tarafların ortak yanını ise **Kürt düşmanlığı** oluşturuyor. Halep'e bağlı Til Hasi ile Til Eran kentlerinde yaklaşık 3 ay önce ÖSO ve El Nusra çeteleri tarafından sivillere yönelik katliama girişilmiş, camilerden Kürtlere dönük saldırıların ve kadınlarını kaçırmanın "hela" olduğu şeklinde vaaz verilmişti. Katliamın ardından yine aynı bölgelerde Suriye Ordusu ile İŞİD arasında süren çatışmalarda, Suriye Ordusu tarafından 19 Ekim günü füzelerle ve top atışlarıyla bir katliam gerçekleştirildi. Katliam saldırısı sonucu 14 sivil Kürt yaşamını yitirdi.

Bölge çetelerden temizleniyor

Rojava'da ise YPG güçleri ile El Kaide bağlantılı çeteler arasında çatışmalar devam ediyor. Kurban Bayramı sürecinde YPG tarafından tek taraflı ateşkes ilan edilmiş, bu süre zarfında çeteler tarafından ise saldırılar artırılmıştı. El Kaide bağlantılı çetelerin Kurban

Bayramı'nda ve sonrasındaki saldırıları sonucu Til Elo ve Tirbespiyê bölgelerinde yaşamını yitiren siviller ve YPG savaşçıları şahsında 23 Ekim günü "**Tirbespiyê ve Çilaxa Şehitleri Devrimci Operasyonları**" adıyla YPG tarafından çetelere karşı operasyon başlatıldı. Bölgeyi çetelerden temizlemek için başlatılan ve halen devam eden askeri operasyonda çetelerle şiddetli çatışmalar yaşanıyor.

Yaşanan çatışmalarda YPG güçleri ele geçirilen askeri araçların, teçhizatların yanısıra birçok çete mensubunu da öldürerek çetelere ağır kayıplar verdiriyor. Dört köy ve üç mezranın kontrolünün çetelerden alındığı operasyonda Musul'a sınır Til Koçer kenti ve sınır kapısı da YPG'nin kontrolüne geçti. Irak-Suriye arasındaki önemli sınır kapılarından olan Til Koçer sınır kapısının iki ülke tarafında da daha önce El Kaide bağlantılı çeteler etkin durumdaydı. Musul'un Irak Cumhuriyetine bağlı olması ve bu anlamda konumu göz önünde bulundurulduğunda sınır kapısının YPG'nin eline geçmesi bölgede Kürt hareketine ciddi bir avantaj sağlıyor.

TC ve KDP kısılcında Rojava

Sürecin başından beri bölgede çeteleri doğrudan desteklemekten geri durmayan, silah, lojistik desteğin yanısıra sınırlarını açarak her türlü imkânı sunan TC devletinin ise gelinen süreçte Rojava'ya yönelik politikalarında bir değişiklik yok.

Emperyalist güçlerin maşası durumundaki Barzani ise sürecin başından bu yana sürdürdüğü PYD düşmanlığına daha aleni bir biçimde devam ediyor.

Başlarda emperyalist devletlerin politikası doğrultusunda PYD'yi Esad karşıtı muhaliflerle aynı çizgiye getirmek ve kontrol altına alınmasını sağlamak için uğraşan Barzani, bu politika tutmayınca da bölgedeki El Kaide bağlantılı çetelerle işbirliği yapan "Kürt hareketlerini" desteklemiş, daha sonra ise Suriye Kürdistan Demokrat Partisi'ni kurdurarak Rojava'da kendi hâkimiyetini kurmak istemişti. Ancak Rojava Kürtlerinin iradesi durumundaki PYD karşısında KDP'nin bu politikaları hayat bulmamıştı.

KDP lideri Barzani'nin PYD'ye karşı takındığı bu tutum bilinmesine karşın önceleri dolaylı bir şekilde hayat buluyordu. Öyle ki PYD Eşbaşkanı Salih Müslim'in oğlu Şervan Müslim çetelere karşı savaşırken şehit düştüğünde, Barzani başsağlığı dileyerek, "*Halkımızın çocuklarının gösterdiği fedakârlığın, halkımızın meşru hakla-*

rını elde etmesini sağlayacağından eminiz" şeklinde "dostça" ve "samimi" ifadelerde dahi bulunabiliyor.

Görüşme yapmak üzere Avrupa'ya gitmek için KDP yönetimindeki Federal Kürdistan Bölgesi'ne geçmek isteyen PYD Eşbaşkanı Salih Müslim 17 Ekim'de geldiği Peşhabur Sınır Kapısı'nda beş gün bekletildikten sonra bölgeye geçişine izin verilmedi. KDP tarafından gerçekleştirilen bu engellemeyle birlikte, KDP'nin rolü daha açık bir şekilde gün yüzüne çıkmış oldu.

Ülkedeki dört bir cepheden gelen çete saldırılarına direnen Rojava Kürtlerine bir başka cepheden baskı uygulayan KDP, 1990'larda ülkemizde PKK'ye karşı oynadığı rolü bugün PYD'ye karşı oynuyor. Barzani emperyalist devletlerin ve özdele TC'nin bölgedeki önemli işbirlikçisi durumunda ve PYD'ye uygulanan baskının önemli bir ayağını oluşturuyor.

Askeri müdahalenin askıya alındığı Suriye'de girilen yeni süreçte emperyalist devletler, başta ABD ve Rusya tarafından Esad yönetimi ile "muhalefeti" bir araya getirmesi planlanan ve önümüzdeki süreçte Suriye'deki muhtemel gidişatın belirleneceği **2. Cenevre Konferansı** öncesi diplomatik alanda PYD'nin iradesi kırılmak isteniyor.

TC devleti ise bir yandan namlunun kendisine dönme riskini dahi göze alarak çeteleri desteklemekten geri durmazken, diğer yandan yeni saldırıların adımını atıyor. Öyle ki Mardin'de bulunan Şenyurt sınır kapısı ÖSO'cular değil PYD'liler geliyor gerekçesiyle Kürtlere kapatılıyor. Demokratikleşme paketinin birincisi sayılabilecek, faşist ustalarının eserlerinden esinlenen, TC devleti Rojava sınırına duvar örerek uyguladığı ambargoyu yeni biçime büründürüyor. Katil sürüsü çetelere sınırı sonuna kadar açan TC devleti, Rojava'ya giden insanı yardımlara dahi ambargo uyguluyor.

TC devletinin çeteleri palazlandırarak, askeri-lojistik her türlü desteği sağlamaktan geri durmayan, sınırı çetelere tahsis eden, PYD karşıtı bölge politikası ağırlaşarak devam ediyor. Şimdi de Barzani eliyle Rojava Kürtlerine yeni bir baskı alanı oluşturulmasını sağlıyor. Bir yandan TC sınırındaki ambargo diğer yandan Irak tarafındaki KDP engellemesi...

Rojava Kürtleri ise PYD'yi sahiplenerek, çetelere karşı direnişi büyüterek, YPG ile çeteleri hezimete uğratarak, bütün bu saldırıları püskürtmeye, direnmeye, zafere yürümeye devam ediyor.

Lampedusa'da yüzlerce göçmenin hayatını kaybetmesinin ardından bir

kez daha göçmen politikaları tartışılmaya başlandı. Ekonomik kriz ve iç savaş nedeniyle göç oranları giderek artmaktadır. Bu konuda **ATİK (Avrupa Türkiye- li İşçiler Konfederasyonu)** Genel Sekreteri **Süleyman Gürcan** ile göç, göçün nedenleri, Avrupa'nın göçmen politikaları ve Avrupa'da göçmen olarak yaşayan Türkiyeliler üzerine sohbet ettik

- Öncelikle göç ve göçmenlikten bahsedebilir misiniz?

- İnsanlarda bir yerden bir yere göç etme, ilk etapta daha zengin yiyecek alanları bulmak ve sınıfların ortaya çıkışıyla birlikte de, geçimlerini daha rahat karşılamak için başlar. Dünyanın birçok yerinde insanlar doğup büyüdükleri alanları terk ederek, yaşamlarını daha rahat sürdürebileceği alanlara doğru göç ederler. Bu göç dalgası süregelen bir şekilde günümüze kadar gelmiştir.

Özellikle 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan sonra Avrupa'ya yoğun bir işçi göçü başlar. Başta Almanya olmak üzere Avrupa ülkelerine; birçok geri bırakılmış, ekonomik olarak bağımlı ülkelerden yoğun bir işçi göçü söz konusudur. Bu işçi göçü, Avrupa ülkeleriyle, söz konusu ülkeler arasında yapılan işçi mübadelesi antlaşmaları yoluyla gerçekleştirilir. Bu antlaşmalar yoluyla binlerce işçi, yerleşim alanlarını terk ederek Avrupa'ya göç eder. Bu göç dalgasının en büyüğü de 1961 yılında Türk

Göç emperyalist talanın bir ürünüdür

devletiyle Almanya devleti arasında imzalanan işçi mübadelesi antlaşmasıyla Türkiye'den Almanya'ya gerçekleşir.

Diğer önemli bir göç dalgası

ise **mültecilerin göçüdür**. Başta Afrika ülkeleri olmak üzere, birçok ülkede 1970'lerin sonlarından itibaren yoğun bir mülteci göçü yaşanmıştır/yaslanmaktadır. Bunların başında Türkiye gelmektedir. 1980 Askeri Faşist Cuntasının iş başına gelmesiyle birlikte; birçok ilerici, devrimci Türkiye'de yaşama şartları ortadan kalktığından dolayı çeşitli Avrupa ülkelerine göç etmek zorunda kalmıştır. Bunu takiben, 1990'lı yıllarda Türkiye Kürdistanı'ndaki saldırı, katliam ve yerleşim alanlarının yıkılıp, yıkılmasından kaynaklı buralardan da yoğun bir Kürt mülteci göçü Avrupa'ya gerçekleşmiştir.

Kısacası göçün ana sebepleri; işsizlik, yoksulluk, savaş, işkence ve kötü muameledir. Buna maruz kalan insanlar kendi topraklarını terk edip yaban ellere gitmek zorunda kalmaktadırlar.

- Her yıl yüzlerce göçmen, göç yollarında hayatını kaybediyor. Bu orandan bahsedebilir misiniz?

- Özellikle Afrika ülkelerinde emperyalistlerin yaptırımlarından, savaş politikalarından, işgal politikalarından kaynaklı bir mülteci göçü yaşanmaktadır. Başta; Afganistan, Libya, Suriye, Irak, Sudan, Gana olmak üzere emperyalistlerin ve onların yerli işbirlikçi hükümetlerinin politikalarından kaçarak Avrupa'ya göç etmek zorunda kalan binlerce insandan bahsetmekteyiz.

Tabii ki göç yolları, yaşadıkları ülkedeki zulüm politikalarını aratmayacak derecededir. Çoğu emperyalist ülkelerde konumlanmış insan tacirlerinin yüksek para karşılığında gerçekleşen göç yolunda binlerce insan hayatını kaybetmektedir. Uluslararası istatistiklere göre 1995'den bugüne kadar yaklaşık **20 bin**

insan göç yolunda hayatını kaybetmiştir. UNHCR'nin verdiği bilgilere göre sadece 2011 yılında **1500** insan göç yolunda denizlerde boğularak hayatını kaybetmiştir.

Son olarak 3 Ekim 2013 tarihinde İtalya'nın Lampedusa Adası'nda batan göçmenlerle dolu gemiden **360**'tan fazla ceset çıkarıldı. Ondandan hemen bir hafta sonra tekrar bir gemi battı ve **50** kişinin cesedi çıkarıldı. Bu da bize korkunç bir manzarayı göstermektedir. Doğup büyüdükleri ülkelerde savaştan kurtulan insanlar, denizlerin derin sularında boğdurularak öldürülüyor.

- Lampedusa ile birlikte Avrupa'nın göçmen politikası tekrar tartışılmaya başlandı. Ancak bu tartışmalar pek yansımada. Bu tartışmaları kısaca özetleyebilir misiniz?

- Avrupa Birliği; Avrupa ülkelerine gelen mülteci göçünü engellemek için "yoğun" bir çaba içinde. Her yıl milyonlarca para harcayarak bu göçü engelleme çabası söz konusu. Fakat bu göçün sebepleri, AB üyesi ülkelerin göçmenlerin geldikleri ülkelerdeki politikalarının bu göçe etkileri hiçbir zaman tartışılmaktadır. 2005 yılında mülteci göçünü engellemek için, AB sınır koruma birimi olan "**Frontex**" kuruldu. "Frontex" deniz suları üzerindeki hareketi takip ederek, sözde mültecilerin Avrupa ülkelerine gelmesini engelleyecektir.

Son Lampedusa'da yaşanan katliamdan hemen sonra, 10 Ekim 2013 tarihinde toplanan Avrupa Parlamentosu, 250 milyonluk yeni bir bütçe ayrılarak, yeni bir sınır koruma birimi olan "**Eurosur**"u kurma kararı almıştır. Yeni kurulacak bu birim de insansız hava araçlarıyla havadan, savaş gemileriyle de deniz sularında kaçak göçmenleri kontrol edecekmiş.

Her gün deniz ve karayollarındaki kaçak göçmen trafiğinde insanların hayatını kaybetmesine AB'den cevap, sınırların daha fazla nasıl kapatılacağı ve denetim altına alınacağıdır. Hayatını kaybeden bu insanların, neden ülkelerini terk ettikleri sorusunu kendilerine bir türlü sormamaktadırlar. Sormamakta-

dırlar çünkü, bunu kendilerine sorduklarında aynada kendilerini göreceklerdir.

- Özellikle Suriye'de yaşanan savaş nedeniyle Türkiye'deki göçmenlerin durumu da daha görünür oldu. Bu konuda neler söyleyebilirsiniz?

- Türkiye'deki göçmenlerin sorunları çok yoğundur. Birçoğu kaçak yaşamakta, insan tacirlerinin işkencelerine maruz kalmaktadır. Özellikle kadın mültecilerin durumu daha kötüdür. Kadınlar insan tacirlerinin tecavüzüne uğramakta, zorla pazarlanmaktadır. Gene birçok mülteci işkence ve kötü muamele uygulanarak, zorla kaçak olarak kölece çalıştırılmaktadır. Türkiye üzerinden, Avrupa ülkelerine geçme hayalinden kaynaklı, insanlar bu kötü şartlara boyun eğmek zorunda bırakılmaktadır. Bu kötü şartlardan kaynaklı birçok mülteci, hayatı tehlikesi olduğunu bilmesine rağmen, küçük teknelere yüzlerce insan binerek, Avrupa'ya geçmek istemektedir. Tek amaçları en kısa zamanda Türkiye'deki bu kötü koşullardan kurtulmak; bu hayatlarına mal olsa da!

Türkiye'deki mültecilerin örgütlenmesi meselesi Türkiye'deki başta demokratik kitle örgütlerinin ve devrimci örgütlerin görevidir. Biz Avrupa'daki Türkiyeliler işçi ve emekçileri örgütlemek için oluşturulan bir demokratik kitle örgütüyüz. Bundan dolayı Türkiye'deki göçmenlerin örgütlenmesinde, biz kendi deneyim ve tecrübelerimizle ancak destek sunabiliriz.

Özellikle Avrupa'daki yerli devrimci örgütlere yönelik bizim en yoğun eleştirimiz, buradaki göçmenleri örgütleme konusundaki perspektifsizlikleridir. Bugün Türkiye'de de aynı şey söz konusudur. Binlerce göçmen Türkiye'de yaşamasına rağmen, bu göçmenlerin örgütlenmesine yönelik el tutulur bir perspektifin olmaması ciddi bir sorundur. Bu noktada sizlere ve sizin okurlarınıza da önemli görevler düşmektedir. Türkiye'de göçmenlerin örgütlenmesinde atılacak her adımın ATİK olarak bizlerin desteğini alacağını burada belirtmek isterim.

Almanya'da MLPD'den seçim çalışması

Almanya: Almanya seçimleri yaklaştıkça çalışmalar da buna paralel hız kazanıyor. Bunlardan bir tanesi de Neu Ulm'de Euro Bus Fabrikası'nın önünde MLPD tarafından sesli ve yazılı A/P ile yapıldı. Daha önceden yapılan çalışmalardan kaynaklı bu fabrikanın alanına girmesi yasaklanan MLPD'li aktivistler bu yasağa rağmen fabrika çıkış saatinde kapı önünde bulunarak çalışmalarına başladılar.

Önce görevliler tarafından burasının yasak olduğu uyarısı yapıldı, ardından firmaya bağlı güvenlik elemanları aracılığıyla alan dışına çıkarıldılar. Bu etkinliğe Tohum Kültür Merkezi ve İşçi Gençlik Derneği de destek verdi.

Brezilya'da özelleştirmeye karşı ayaklanma

H. Merkezi: Brezilya'da dev grevlere ve halk ayaklanmasına rağmen ülkedeki petrol kaynaklarının özelleştirilmesi için yapılan ihale 21 Ekim günü sonuçlandı. Ülkenin başkenti Rio de Janeiro açıklarında bulunan zengin petrol rezervlerinin % 40'ı devlet kontrolündeki **Petrobras** şirketinde kalırken % 60'ı **Total, Shell** ve **China National Petroleum Corp** gibi küresel şirketlere gitti.

Diğer yandan günlerdir grevde olan işçilere halk da katıldı. Kaynakların özelleştirilmesine ve yabancı şirketlerce paylaşılmasına öfkelenen halk,

ihalenin düzenlendiği otelin çevresinde güvenlik güçleriyle çatıştı. Rio de Janeiro yakınındaki Bara da Tijuca'da petrol işçilerinin de yer aldığı eylemcilerle polis ara-

sında çatışma çıktı.

Eylemciler ihalenin yapılacağı otele giden Madencilik ve Enerji Bakanlığı yetkililerinin geçeceği yolu kescerek bir aracı ateşe verdi. Hükümet ordusu harekete geçerek birçok yere asker yığdı.

40.000 işçinin katıldığı ve 42 petrol platformu ve 10'dan fazla işleme tesisinin faaliyetini tamamen durdurarak ülkenin petrol üretimini ve ihracatını durma noktasına getiren grev ise sürüyor.

KOŞULSUZ ADAMAK KENDİNİ...

Proleter devrimcilerin sınıf mücadelesindeki konumları ve oynamaları gereken rol, yürütmeleri gereken çalışma her kesimden nitel olarak daha gelişkin, daha ileri ve farklı olmak zorundadır. Nitelik olarak her kesimden ve herkesten farklılık ortaya koyabilenler güçlü bir çekim merkezi olabilir.

Sınıf savaşımında doğruları savunmak, ifade etmek kadar bu uğurda ortaya konan çalışmanın verimliliği ve gösterilen fedakarlığın niteliği de önemlidir. Herkesten daha verimli ve üretken çaba ve gelişkin bir çalışma, herkesten daha fazla fedakarlık ortaya koyanlar, kendini koşulsuzca savunduğu davaya adaylar kitlelerin koşulsuz güvenlerini kazanabilir. Proleter devrimcilerin sınıf mücadelesindeki konumları ve oynamaları gereken rol, yürütmeleri gereken çalışma her kesimden nitel olarak daha gelişkin, daha ileri ve farklı olmak zorundadır. Nitelik olarak her kesimden ve herkesten farklılık ortaya koyabilenler güçlü bir çekim merkezi olabilir. Öncü ve önderlik rolünü layıkıyla oynayabilir.

İrili ufaklı bir dizi küçük burjuva devrimci örgüt, yapı, anlayış da devrim mücadelesinde belli düzeyde rol oynayıp, çalışma yürütüp etki yaratmaya çalışmaktadırlar. Proleter devrimcilerin sınıf mücadelesindeki durumları, çaba ve çalışmaları, oynadıkları rol küçük burjuva örgüt ve temsilciler gibi aynı düzey ve nitelikte benzer tarzda olursa kitleler üzerinde güçlü bir etki yaratamaz, çekim merkezi olmazlar. Kitlelerin gerçek anlamda koşulsuz güvenini kazanamazlar.

Sınıf mücadelesinde proletaryanın düşmanları kadar küçük burjuva rakipleri de vardır. Küçük burjuvazinin farklı kesimlerinin görüşlerini savunan, temsil eden, farklı anlayışlara sahip bir dizi irili ufaklı küçük burjuva örgüt, yapı ve kesim vardır. Bu kesimlerin hepsi sınıf mücadelesinde belli bir ağırlık oluşturmaya kitleler üzerinde belli bir etki gücü yaratmak istemektedir. Bir dizi farklı çalışmalar yürüt-

mektedir.

Proleter devrimciler de emekçiler, ezilenler denilen büyük okyanusta kulaç atmaktadır. Kulaç atma gücü ve menzile varma yolu herkesten farklı olduğu sürece kitlelerin güvenleri kazanılıp, örgütlenme gücü yaratılabilir. Savundukları görüşlerin gerçekliğe uygunluğu ve yakınlığı, yürüttükleri örgütsel çalışmaların niteliği, kapsayıcılığı ve kucaklayıcı gücü her kesimden daha gelişkin ve etkin olmak zorundadır. Bütün bu kapsamlı ve çok yönlü gelişkin görev ve çalışmalar ancak sağlam bir dünya görüşüne sahip disiplinli bir profesyonel örgütle başarılı. Profesyonle örgüt ise nitelikli sağlam militanlardan oluşur.

Profesyonle devrimci örgüt yapısı içinde militanların niteliği, disiplinli duruşları, oynamaları gereken misyon çok önemlidir. İdeolojinin tayin edici öneminden sonra kilit rolü **beyni ve ruhuyla devrimcileşmiş** insanlar oynayabilir. Kendilerini koşulsuzca davalarına adaylar ancak işçilerin, emekçilerin ve tüm ezilenlerin koşulsuz güvenini kazanabilir. Kitleler içinde kök salmış sağlam bir örgüt yaratabilirler.

Kişisel durumunu ve konumunu yaşamın merkezine alan farklı nedenlerden dolayı tereddüt, endişe ve kaygılar taşıyanlar kendilerini davalarına adayamaz. Sistemin ideolojisi-yaşamı ve alışkanlıkları üzerinde var olmak, yaşamak, yürümek isteyenler asla dava insanı olamaz. Kaybetme korkusu taşıyanlar devrim yürüyüşünde koşulsuzca davasına adayamaz.

Özgürlük ve kurtuluş uğruna verilen mücadele düşüncesiyle kişiliği

bütünleştirmek, onunla var olmak onu yaşamak, aslandır. Ancak bu güçlü bütünleşme sağlandığı oranda eksik, zayıf ve yetersiz yanlar zaafı parçalar koparılıp atılır. Özgür bir şekilde sınıf mücadelesinde sağlam bir duruş sergilenir.

Devrimci ideolojiyle, örgütle bütünleşmek, onun ilkeleri değerleri ve tecrübesiyle yürümek, yapılması gereken temel görevlerin başında gelmektedir. Bu değerlere sahip olduğunda burjuva-feodal sistemle onun sahip olduğu ideoloji ve yaşamıyla köklü kopuş sağlanır. Sistemle ona ait olanlar, yarım-çeyrek parçalı bir kopuşla mücadele içinde yer alırsa bile geriye dönüşten kurtulamaz. Beynini, ruhunu, kimliğini düşünmana, sisteme kaptıran birinin özgürlük ve kurtuluş mücadelesinde yer alması, istikrarlı bir mücadele sürdürmesi beklenemez.

Devrim yürüyüşünün güçlü ve sağlam kişilikleri yaratıldıkça devrim kavgası güvence altına alınarak mücadele büyütülür. Militanlık yaşatılmak istenendir, iddiaları en düzeyde temsil etmedir yani yeni insan olmasıdır. Tüm yaşamını halkın özgürlük mücadelesinde bulan, kaderini halkın kurtuluş davasına adayın halkın acılarını-duygularını-taleplerini derinden yaşayan, devrimci görevleri en üst düzeyde omuzlayandır. Militan, ideolojik-politik-örgütsel-aklaksal yönüyle gelişkin, özgün ve yeni olandır. Yaşam tarzıyla fedakarlık, cesaret, de-

rinlik, duyarlılık bilimsellik, öngörü, yorumlama gücü, tecrübe ve birikim açısından kimseyle kıyaslanmayacak düzeyde ileride olandır.

Militanlık, eski yaşam tarzı ve kişiliklerden köklü ve bütünlüklü kopuştur. Ancak bu kopuş sağlandıkça hiç bir ön koşul öne sürmeden devrim davasına adanma olayı gerçekleşir. Geçmişle, eskiyle, geri ve yetersiz olanla bağlar sürdürüldükçe sistemle kopuş sağlanamaz, bu başarılmadıkça devrime koşulsuz adanma gerçekleşemez.

Düşüncesi büyük olanın sevgisi büyük olur, ancak sevgisi ve öfkesi büyük olanlar büyük eylem insanı olabilir. Büyük eylem insanı olundukça işçilerin, emekçilerin, ezilenlerin umut ve güveni sağlanır. Devrimci ideoloji tayin edici düzeyde önemlidir; devrimci ideoloji kişilikle beyin ve duygu dünyasıyla bütünleştirilmediğinde değeri sınırlanır eylem gücü azalır.

Beyin ve duygu dünyasıyla bütünleşen ideoloji, büyük bir eylem gücüne, uyandırma ve örgütlenme pratiğine dönüşür. Militanlık kendini en ileri en ayrıntılı bir şekilde örgütlenme ve planlamadır. Kendini militanlık düzeyinde örgütleyip, planlayanlar düşmanın beyninde patlama gücünü ortaya koyabilir. Bugün düşmanın beyninde patlama gücü ve iradesi ortaya koyacak militanlara ve bu militanlarla dolu devrimci örgüt yaratmaya yaşamsal ihtiyaç vardır.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Necdet Oynargül: 1959 doğumlu olan Oynargül, Balkanlardan yaşadığımız topraklara göç etmiş bir ailenin çocuğudur. Genç yaşlarda Partizanlarla tanışan Oynargül, Kasım 1980'de yapılan bir operasyonla gözaltına alındı. Gördüğü işkencelere karşı direniş sergileyen Oynargül, düşmanlarını çaresiz bırakınca Çağlayan'da bir gecekonduya götürülerek kurşunlanarak katledildi.

Doğan Erdem: Erzincan Tercan do-

ğumlu olan Erdem, Halk Ordusu'nun komutanlarındandı. Kasım 1984'te Dersim'de çığ altında kalarak şehit düştü.

Aziz Gözetmen: Urfa bölgesinde faaliyet yürüten Gözetmen, 4 Kasım 1979'da Viranşehir'de DDKD'li sosyal faşistlerle başlayan bir tartışmanın silahlı saldırıya dönmesi sonucunda DDKD'lilerce vurularak şehit düşer.

Nubar Yalımıyan: Ermeni milliyetinden olan Yalımıyan, 1957 Mardin do-

ğumluydu. 1978'de Partizanlarla tanışan Yalımıyan, Hollanda'ya gidince de aktif mücadeleye katılır. Çalışmaları ile düşmanı rahatsız etmeye başlamıştır. Bunun sonucu olarak 5 Kasım 1982'de Hollanda'nın Utrecht kentinde bıçak darbeleri ve kurşunlarla MİT tarafından katledilir.

Tuncay Çarıkçioğlu: 1962 Kastamonu'da dünyaya gelen Çarıkçioğlu, 1982'de üniversitede Partizanlarla tanışır. 1990 baharında KBK üyeliğine atanır, daha sonra geçici MK üyeliğine getirilir. 2 Kasım 1992'de Tokat'ın

Almus ilçesi Arısı köyü Eskici mezrasında çıkan ve saatlerce süren çatışma sonucu şehit düşer.

Fethiye Batmaz: 1976'da Dersim Ovacık Ada köyünde doğdu. 1993 Eylül'ünde lise son sınıftayken Partizanlara katıldı. 7 Kasım 1993'te Dersim Hozat'ta çıkan bir çatışmada şehit düştü.

Hızırhan Şehitleri: 1 Kasım 1999 tarihinde Tokat'ın Erbaa ilçesi Hızırhan deresi mevkiinde düşmanın pususu sonucunda **Barış Aslan** ve **Cem Ergüldü** şehit düştü.

Yarınların bizim olması için...

TÜYAP Kitap Fuarında Buluşalım!

Adres: Salon-2 Stand: 605 B

Umut Yayıncılık

Egemenlerin kendi gelecekle-
rini tesis etmede önemle üze-
rinde durduğu tarih,
günümüzde işçi ve emekçilere
vurulan bir zincirdir. Çocukluk-
tan başlayarak herşey, özellikle
de "Büyük Türk Tarihi" efsane-
leştirilip sunulmaktadır bizlere.
Tarih, herşeyden önce üretim
ilişkilerine bağlı olarak toplu-
mun gelişimini ve bu gelişim-
deki üretimi ifade eder.
Proletarya açısından tarih, üre-
tim ilişkilerinin ve üretici güçle-
rin gelişiminin önündeki
engelleri ifade eder. Tarih sınıf-
sal düzlemde üretici güçlerin
gelişme evrelerine bağlı olarak
incelenmelidir. Her toplumda
tarih yazıcılar bulunmuştur.
Ancak tarihin yazımından öte;
tarihin hangi bakış açısıyla ya-
zıldığı önemlidir.

İdealizmin hükmü ile yazılan
ve gayesinde sömürü ve zulüm
bulunan mevcut tarihe karşı
proletarya Marksist tarih anlay-
şını kuşanmıştır. Bu bir dünya
görüşü olan Diyalektik Materya-
lizmin tarihe uygulanışı yani Ta-
rihsel Materyalizmdir.

*"...Tarihsel materyalizm, diya-
lektik materyalizmin ilkelerini
toplum yaşamının incelenme-
sinde kullanır; bu ilkeleri top-
lum yaşamındaki olaylara,*

*toplum ve toplum tarihi üzerin-
deki çalışmalara uygular."* (Ta-
rihsel ve Diyalektik
Materyalizm/ İnter yayınları/
Sf:3)

Ülkemiz açısından da tarih
egemenlerin bekası için yazıl-
mış ve özellikle çocukların for-
mel alanlarına öyküleştirilerek
sunulmuştur. Resmi tarih yazı-
mının ve resmi ideolojinin -Ke-
malizm'in- kitleler nezdinde
üretimi hâkim sınıflar açısın-
dan geleceği iktisadi ve sosyal
düzlemde tesis etmeyi amaçla-
maktadır. Resmi tarih herşey-
den önce kitlelerin hareketini
baltalamak amaçlıdır. Veya kitle-
lerin yönelimini ve asıl kurtuluş
yollarını saptırma hedeflidir.

Türkiye tarihi açısından sınıf-
lar mücadelesi örtülüp maddi
üretim ilişkileri ve bu ilişkilerin
oluşma süreci gizlenmektedir.
Türkiye proletaryasının tarihi
ise Yoldaş Kaypakkaya tarafın-
dan resmi ideolojinin yere ça-
lınması ve ülkemizdeki üretim
ilişkilerinin yapısı ve gelişme
koşulları bağlamında tarihi
Marksist bir biçimde incelen-
miştir. Sistemin tüm organlarını
derinlemesine inceleyen ve
buna karşı özgün devrim pers-
pektifini kuşanan Kaypakkaya,
burjuva feodal sistemi tehdit

eden komünist düşüncenin ül-
kemizdeki yegâne temsilcisidir.
Kaypakkaya'nın düşüncelerinin
toplandığı yazılardan oluşturu-
lan **Bütün Eserleri ve Seçme
Yazıları** yıllardır kitlelerle bulu-
turuyoruz.

Bu yıl 32.si gerçekleşecek
olan TÜYAP Kitap Fuarı'nı yine
kitlelerle buluşarak gerçeğin kit-
lelerle bütünleşmesini sağlaya-
cağız. Fuarın "Tarih:
Geçmişteki Gelecek" sloganıyla
oluşturulan tema kapsamında
birçok yayınevi tarih kitaplarını
kitlelerle buluşturacak.

Biz de Umut Yayıncılık ola-
rak Türkiye halkının geleceğini
sömürü ve zulme prangalayan
resmi tarih yazımını parçalamak
ve gerçek tarihin işçi ve emek-
çilerin tarihi olduğunu anlatmak
için TÜYAP Kitap Fuarı'nda yeri-
mizi alıyoruz. Fuara ayrıca
resmi tarih yazımı kapsamında,
Sefagül Arslan'ın kaleme aldığı
**"Osmanlı/Türkiye Tarihi ve
Toplumunu Değerlendirmesi"**
isimli kitaplarımızla katılıyoruz.
Toplamda 6 Cilt olan kitabın, ilk
aşamada 3 cildini okurlarımızla
buluşturacağız. 2. Salon 605 B
No'lu standda yer alacağımız fu-
arda sarıh bilgiye kitlelere bu-
luşturmaya çalışacağız.

Güneşin nisan çağrısı!

*Karanlığa bir mum yakanlar
Aydınlığa bir adım uzanırlar
Bir boyun zinciri kırınlar
Mavi düşlere yelken açarlar.*

*Bilmez misin ey kara zulüm
Bize doğumdur mum, sonra ölüm
Bize yarındır kırılan zincir
Sana olacak mutlak son gün.*

*Yarın çok geç olursa bugün
Bir mum, bir kırık zincirdir dostun
Yenilgilerden geliyor o büyük gün
Er geç sökecek şafak o gün.*

*Güneşin nisan çağrısıdır duyun
Karanlığa bir mum yakıldı 24 gün
Mum yakıp zincir kırınlar gülün
Elli yıllık karanlık delindi o gün
Gün mum, güneş kızıl bugün.*

**(Tekirdağ F Tipi'nden
tutsak bir Partizan)**

Basel'de kültür-sanat şehitleri anıldı!

**"Ülkeni kalbinde yaşatırken, ufkunda
dünya olsun" "Taksim Direniş ruhuyla
devrimci sanatçılarımızı anıyoruz"** şia-
rıyla İsviçre Türkiyeli İşçiler Federasyonu
(İTİF) ve Demokrat Sanatçılar Birliği
(DSB)'nin ortak organize ettiği etkinlik, 20
Ekim günü İsviçre'nin Basel şehrinde
gerçekleştirildi.

Gece İTİF'in selamlama konuşması
ve saygı duruşu ile başladı. Ardından
açılış konuşmasını yapan İTİF temsilcisi;
Gezi İsyanı'na değinerek, isyanda ya-
şamlarını yitirenleri saygıyla andığını
ifade etti. Ardından halkın sanatçılara
değindi ve **"Bizim yolumuz halkın sanat-
çılarının yoludur"** dedi.

Ardından Şair Hıdır Çayan, Çağlar
Eroğlu, Grup Eylül ve Yeni Kadın Müzik
Topluluğu'nun güzel ezgilerinin yanı sıra,
içinde İTİF'in de yer aldığı İsviçre Demo-
kratik Güç Birliği adına bir konuşma ger-
çekleştirildi. Konuşma sonrası sinevizyon
gösterimi yapıldı. Sonra sahne alan Grup
Haykırış salonu coşturdu. Gece, Ahmet
Aslan'ın ezgileriyle bitirildi. Gecede İs-
viçre BİR-KAR çalışanları ve İsviçre Alevi
Birlikleri Federasyonu'nun göndermiş ol-
duğu mesajlar da okundu.

Ulm YDG'den Gezi tutsaklarıyla dayanışma gecesi

Ulm: 27 Ekim günü Almanya'nın
Ulm şehrinde Güney Almanya
Yeni Demokrat Gençlik (YDG)
tarafından tutsak öğrenciler ile
dayanışma gecesi gerçekle-
ştirildi, gece oldukça coşkulu oldu.

Etkinliğe saygı duruşu ile baş-
landı. YDG adına bu gecenin
önemine vurgu yapılan konu-
şmanın ardından Cultura tiyatro
ekibi tarihsel direnişleri ve Gezi
İsyanı'nı sahneledi.

Hasan Sağlam, Onur Yeşil-
dağ ve Onur Olgun'un sahne al-
dığı etkinlikte Grup Şiar da yer
aldı.

Gece Türkçe ve Almanca ya-
pılan sunumla son buldu.

DOSYA

Asimilasyon Kiskacında Diller ve Kültürler

Azınlık ve milliyetler konusunda oldukça zengin olan ülkemizde tüm bu zenginlikler aynı zamanda bir o kadar da baskı altına alınarak; yok sayılıyor, hor görülüyor, asimilasyon politikalarına maruz bırakılıyor. Biz de Özgür Gelecek olarak bu konuda okurlarımız için bir dosya çalışmasına başladık. Dosyamıza yeni röportaj ve makalelerimizle devam ediyoruz.

Hıristiyanlığın batınî yorumu olarak **Katharlar**

Daha çok Ermeniler içinde hâkim olan Katharların varlığından bahsetmek mümkün. Trakya, Sivas, Malatya, Erzurum ve Antakya bölgelerinde çok az sayıda bulunan Katharlar, Suriye'de de yaşamaktadır. Tarihin bir döneminde var olan ve bugün açısından yok olma noktasındaki Katharlara dair yazmak önemli bir yerde durmaktadır.

Tarihte Katharlık

Katharlığın kökeni olan ve 10. yüzyıl ortasında Aziz Bogomil tarafından yeniden yorumlanan **Pavlusçuluk**, Balkan Slavları arasında yayılarak Konstantinopolis'e kadar uzanan bir inanıştır. 15. yüzyıla kadar Bosna-Hersek'te gelişen **Bogomilizm**, 11. yüzyıldan sonra özellikle haçlı orduları ve uluslararası tüccarlar aracılığı ile Avrupa'ya yayıldı.

Katharlığı yüzeysel olarak özetlemek gerekirse; bu inanın iyi ile kötü dengesi üzerine kurulu bir Hıristiyanlık/Budizm sentezi olduğu söylenebilir. Yani Katharları Hıristiyanlığın Batını yorumu olarak tanımlayabiliriz. Katharlar yaşayış biçimi ile günümüzde Alevilere ve Şialara benzemektedir.

Kathar mezhebinin yaygınlık kazandığı Güney Fransa, Hıristiyanlık ile İslam arasındaki sınırdadır. Bu bölge aynı zamanda İslam yönetimi altında yaşayan Sefarad Yahudileri ile Hıristiyan yönetimi altında yaşayan Aşkenaz Yahudileri için de bir kavşak noktasıdır.

Katharların kiliseler gibi belli ibadet yerleri yoktur. Katharlık, içersinde iki ayrı sınıf bulunur. Bir yandan "Credentes" adı verilen sıradan inananlar, diğer yandan "Perfecti", yani yetkinliğe ermiş olanlar... Perfecti, düşünsel evrene ulaşabilmek amacıyla kendilerini maddi

evrenden soyutlamaya çabalayan kimselerdir. Perfecti yani kusursuz olarak adlandırılan Kathar din adamlarının, kesinlikle cinsel ilişkiden uzak durmaları, yalana ve şiddete hiçbir koşul altında başvurmamaları, balık hariç hiçbir hayvan eti ve hayvansal ürün yememeleri ni gerekir.

Katharlığı benimseyen insanlar ise diledikleri gibi yiyip içmekte ve evlenmekte özgürdüler. Katharlar kendilerini gerçek Hıristiyan olarak adlandırırlar. Ancak Katolik Kilisesi'nin koymuş olduğu dogmalara inanmazlar. Tanrı-İsa-Kutsal Ruh üçlemesine inanmıyorlar, hele haça tapınmaya kesinlikle karşı çıkıp bunların İsa'ya özgü işler olmadığı, din adamlarınca uydurulduğunu belirtiyorlar. Zaten ruhban sınıfına tümüyle karşıdırlar. Bir diğer deyişle, "ruhban sınıfı" olgusuna ve din yönetiminde hiyerarşik nitelikli bir kurumsal yapılanmaya karşıdırlar.

Ayrıca Katharlar üzerine yapılan birçok yorum da bulunmaktadır. Katharların Ortaçağın tek laik inancı olduğu ifade edilir. Laik olarak ifade edilmelerinin nedeni ise tamamen sosyal yaşama olan duyarlılıkları ve dinin yaşam biçimlerinde etkilerinin az olmasıdır. Katharlara dair var olan kültür bugün ülkemizde daha çok Antakya'da bulunmaktadır. Ancak bu kültür daha çok Suriye ve Avrupa nezdinde Fransa'dadır.

Hıristiyan teolojisinde heretik (sapkın) olarak aşağılanan bu kültürün ismi üzerinden de anti-propaganda yapılmaktadır. Buna örnek olarak İznik Konsülünde (1128'de) Katharların şeytana taptığı ve Kathar isminin "Catharos" isminden değil "Cat" yani kedi isminden geldiği, çünkü şeytanın kedi kılığına girerek bu insanlara kıcını öptüğü...

Katharlar üzerine yapılan birçok yorum da bulunmaktadır. Katharların Ortaçağın tek laik inancı olduğu ifade edilir. Laik olarak ifade edilmelerinin nedeni ise tamamen sosyal yaşama olan duyarlılıkları ve dinin yaşam biçimlerinde etkilerinin az olmasıdır. Katharlara dair var olan kültür bugün ülkemizde daha çok Antakya'da bulunmaktadır.

şeklinde aşağılayıcı ifadeler kullanılmıştır. Ancak Kathar ismi "Catharos" isminden gelmekte olup "arınmışlar, temiz ruh" anlamında kullanılır.

Hıristiyanlığın Haçlı seferinde Hıristiyan katliamı

Haçlı seferleri deyince aklımıza kan, katliam ve ölüm gelir. Bunu Haçlı tarihçilerinden de rahatlıkla takip edebiliriz. Araştırmacı Desmond Seward Savaşın Rahipleri adlı makalesinde bu vahşeti şu şekilde tasvir ediyor: "*Temmuz 1099'da Kudüs ele geçirildi. Yağmalamanın vahşiliği, Kilisenin soydan gelen içgüdüleri Hıristiyanlaştırmakta ne kadar az başarılı olduğunu ortaya koyuyordu. Kutsal kentin tüm nüfusu kılıçtan geçirildi; Yahudiler, Müslümanlar, erkek, kadın ve çocuk toplam 70.000 kişi üç gün süren bir soykırımda katledildiler. Bazı yerlerde askerler ayak bileklerine kadar yükselen kan gölü içinde yürüdüler ve sokaklarda gezen atlıların üzerlerine kan sıçradı.*"

Katharlar yıllarca haçlı seferlerine muhalefet ettiler. Katolik kilisesine muhalif olan bu Hıristiyanlar da bu katliamlardan payını aldı.

Özellikle Avrupa'da hızla yaygınlık kazanan ve sosyal yaşamın çekiciliği kapsamında giderek genişleyen bu inanış haçlı seferlerinin hedefi haline gelmiştir. Özellikle Avrupa'da kâğıt üretiminin Kathar Hıristiyanlarının geniş olarak yaşadığı bölgelerde gelişmesi ve bu üretim ile birlikte ekonomik gücün büyümesi başta ülkenin monarşisini tehdit etmiştir. Dünyanın en ünlü kâğıt tarihi araştırmacısı olarak tanınan Dard Hunter "Kâğıt yapımı" adlı eserinde Avrupa'daki ilk kâğıt üretimine ilişkin bilgi verirken "İlk kâğıt üretim merkezleri, Kathar mezhebinin denetimindeki bölgelerdi" diye belirtmişti.

Katharlar yerleşim yerlerinin uzatında, dere yakınlarına kurdukları atölyelerde su değirmenlerinden yararlanarak Avrupa'nın ilk kâğıt üreticileri oldular. Doğudaki haçlı seferleri ile meşgul olan Kilise, 1163 ve 1165'lerde düzenlenen konseylerde bu hızlı yayılan karşıt inanç konusunda çözüm arayışına girer ve 1166'daki konseyde Kathar-

lığı lanetleyen bildiri hazırlanır. Ancak düşünsel alanda Katharlarla baş edemeyen Kilise, katliam emrini vererek binlerce Kathar'ı katletmiştir. Tarihte Katharlara dönük en geniş katliam 1209 yılında Kuzey Avrupa'dan 30.000 kişilik şövalye ve piyadeden oluşan bir Haçlı Ordusu tarafından gerçekleştirilmiştir. Bu olay aynı zamanda Avrupa tarihinde ilk soykırım olarak bilinir. Sadece Beziers kasabasında 15.000 kadın, erkek ve çocuk katledildi. Katliamların çoğu da kiliselerde yapıldı.

Bu soykırımda Haçlı Orduları kim Kathar, kim Hıristiyan nasıl ayırt edecekleri konusunda bir ayrıma varamazlar. Bu konu hakkında İznik konsülüne başvururlar. Konsülden çıkan karar ise "**Hepsini öldürün. Tanrı kullarını arındırır...**" olur.

Katharlar ve Engizisyon mahkemelerinin kuruluşu

Haçlı seferleriyle katledilen Katharlar en büyük darbeyi de Engizisyon'dan aldılar. Kathar inancını yargılamak bağlamında "heretik" inançları yok etmek için Engizisyon Mahkemeleri kuruldu. Tüm "dinsel sapkınlıkların" önlenmesi, ortaya çıkarılması ve cezalandırılması konularında sorumluluk öncelikle Engizisyon'daydı.

Engizisyon ise tümüyle Dominiken tarikatının ellerine teslim edilmişti. Bu Güney Fransa'daki Kathar "sapkınlığına" karşı amansız mücadelesi ile adını duyurmuş olan İspanyol rahip Dominic Guzman tarafından kurulmuş bu tarikatıdır. Ancak Katharlar inançlarını yaşamak için tüm güçleri ile birlikte direnme kararı almışlardır. Katharların direnişi toplam 11 ay sürer. Bu zaman dilimi içinde ikinci büyük katliamı yaşarlar ve son olarak katliamdan kurtulanlar "takkiye" adıyla kültürlerini inkâr ederek gizli yaşarken birçoğu da Ortadoğu'ya göçerler. Yakalanan ve engizisyon mahkemelerinde yargılanan Katharlar için ise son bir kez şans tanınır. Bu da inançlarını terk etmektir. Ancak yargılanan hiçbir Kathar bu teklifi kabul etmeyerek ölüm biçimleri olan diri diri yakılmaya kendi ayakları ile ilahi söyleyerek giderler.

Tutsaklardan Özgür Gelecek'e kutlama

H. Merkezi: Gazetemizin haftalık periyot ile yayımlanmaya başlamasının sevincini bizlerle paylaşan Gebze Kadın Hapishanesi'nden PKK ve PAJK davası

tutsakları gönderdikleri mektupla "Satın alınmış basına karşı halkın, adanmışlarca sürdürülen özgür basın geleneği hep var oldu ve olmaya devam

edecek" dediler.

Tutsaklar adına **Mesil Demiralp** tarafından kaleme alınan mektupta "İki haftadır gazetenizin -gazetemizin- sayfaları arasında dolaşırken, heyecan dolu emek ve çabanız sınırsız sarıyor

bizleri. Bu inanç ve güvenle ve de artık her hafta sizlerle buluşmanın mutluluğuyla sizleri selamlıyoruz" sözleriyle yeni yayın periyodumuzu kutladıklarını belirten tutsaklar mektuplarını "Serkeftin" sözleriyle noktaladılar.

Gemlik'te okurlarla kahvaltı

27 Ekim günü gazetemizin periyodunun haftalık olmasına ilişkin Gemlik'te Özgür Gelecek okurları olarak bir kahvaltı örgütledik. Kahvaltıdan sonra, saygı duruşuyla başlayan etkinlikte **Gemlik Özgür Gelecek** adına konuşma gerçekleştirildi. Konuşmada gazetemizin geçmişine, baskılara değinilerek, Gezi İsyanı'yla birlikte devrimci basına olan ihtiyaca dikkat çekildi.

Daha sonra ise Özgür Gelecek gazetesi çalışanı olan şehit devrimci gazeteci **Akner Çağlar**'ın hayatını ve mücadelesini anlatan bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Sinevizyon gösteriminden sonra ise **Bursa Özgür Gelecek** temsilcisi gazetemizin önemini anlatan bir konuşma gerçekleştirdi. Konuşmasında gazetenin sahiplenilmesi, dağıtılması ve doğal muhabirlik konularına değindi.

(Gemlik ÖG okurları)

Düğünde dağıtım

Sarıgazi Partizan olarak **18 Ekim** günü Sarıgazi, **19 Ekim** Yenidoğan, **20 Ekim** günü de Taşdelen Aydınlar Mahallesi'nde gazete dağıtım faaliyetimizi sürdürdük. Okurlarımızla gazetemizi tartışırken bir yandan 3 Kasım'da yapılacak olan Alevi mitingine çağrı yaptık.

Taşdelen Aydınlar Mahallesi'ndeki dağıtımda bir düğüne denk geldik. Düğündeki kadınlarla 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü ile ilgili YDK çalışmalarımız kapsamında bölgede neler yapabiliriz üzerine hep birlikte tartıştık.

Polis gözetiminde çete saldırısı sürüyor

Gülsuyu: Devrimcilerin, demokratların yozlaşmaya, uyuşturucuya karşı çıktığı için gözaltına alınıp tutuklandığı, on yılları bulan hapis cezaları aldığı Gülsuyu'nda, polis ablukasına karşı çeteler rahatça dolaşmaya, gençleri zehirlemeye, halka saldırmaya devam ediyor.

22 Ekim günü saat 22.00 civarında Gülsusu-Maltepe minibüs hattında şoför olarak çalışmakta olan BDP taraftarı **Serhat Gül** çeteler tarafından bacağınan iki kurşunla vuruldu.

Olay, 21 Ekim gündüz saatlerinde çetelerin Gülsusu-Maltepe minibüs durağına gelerek durakta bulunan 22 minibüs şoföründen haraç istemesiyle başladı. Çetelere haraç vermediği için tehdit altında olan **Serhat Gül**'ün ertesi gün akşam saatlerinde kullandığı minibüs durdurularak bacağınan vuruldu. Olayın haftalardır polis ablukasına altında olan Gülsuyu'nda Heykel'de bekleyen yüzlerce polise yüz metre yakınlıkta gerçekleşmesi ise polisin mahallede ne amaçla beklediğini gösterdi. Konu ile ilgili mahallede bir okurumuzun izlenim yazısını sizlerle paylaşıyoruz:

"Gülsuyu halkı bu saldırılara papuç bırakmayacaktır"

Gülsuyu mahallesinde çetelere karşı yapılan eylemde şehit düşen Hasan Ferit Gedik'in cenazesinden sonra mahallemiz resmen polis ablukasına alınmış durumda. Polisin bu denli yoğun olduğu sokaklarda sözde halkı, çete saldırılarından korumak amaçlı burada olduğunu söyleyen polislerin gözleri önünde hala çeteler halkımıza tehditler savurarak kurşun atmaya devam ediyor.

20 Ekim günü Heykel Meydanı'nda, "cami-cemevi projesini" protesto ederken şehit düşen **Ahmet Atakan** için yapılan 40. gün lokması halkın geniş katılımıyla gerçekleşmiş ama polis kitleyi ablukaya alarak dağıtmıştı. Aynı gün akşam saatlerinde yine Heykel Meydanı'nda bekleyen polislerin arasından ge-

"1 Kasım'da İzmir'deyiz"

İstanbul

Gezi Direnişi Tutuklu Aileleri Platformu, 17. haftasında Galatasaray Lisesi önünde tutsak çocuklarının resimlerini taşıyarak çocuklarına ve tüm çocuklara karşı yapılan adaletsizliği protesto ettiler.

Açıklamayı okuyan Gezi tutsağı **Hasan Tunç**'un babası **Haydar Tunç**; ODTÜ direnişine ve devlet terörüne değindi. 1 Kasım'da İzmir'de görülecek duruşmayı hatırlatan Tunç tüm duyarlı kesimleri tutsakları sahiplenmeye çağırdı.

çen çeteler arabalarından tek bir getirerek "Alevilere ölüm" diye bağıryordu. Polis bu saatten sonra Alevi inancına sahip halka gelebilecek saldırılardan sorumlu olacaktır.

Devrimcilere yapılan operasyonla başlayan polis yoğunluğu halk nezdinde baskı unsuru dışına çıkabilmiş değildir. Neredeyse her gün istisnasız mahalle halkından insanlar gözaltına alınıyor. Çocuklarımız her gün polis ablukasında okula gitmek zorunda bırakılıyor. Polisin bulunduğu Heykel Meydanı'nda çevik kuvvet, halka sözlü taciz ve hakaretlerde bulunarak mahalle halkını korkutmaya çalışıyor. Duvarlardaki devrimci sloganları silip yerini küfür ve faşizmi simgeleyen işaretlerle kirleten polis, aslında mahallemizde niçin bulunduğunu gösteriyor.

Devrimcilerle emekçi halkın elbirliği ile yoktan var edilerek kurulan bu mahalle devletin hiç uğramadığı (ya da giremediği) bir mahalleydi. Bunun getirdiği hazımsızlık ile mahallemize göz diken patronların-rantçıların mahallemizi elimizden almalarının hesaplarıyla, mahallemiz üzerinde çirkin oyunlar oynanmaktadır. Mahalle gençleri bir bir uyuşturularak kendi halkına, devlet-polis-patron or-

tağlığıyla düşman edildi. Mahalle halkının huzurlu yaşamını sarsmaya başlamışken devlet, çeteler eliyle bir devrimciyi katletti.

Devrimcileri tutuklayan devlet, 1500 tam donanımlı polisini halkın üzerine gönderdi. Amaçları psikolojik olarak halkın devrimcilere kapılarını açmamasını sağlamaktır. Halka baskı ve tehditleriyle bugün görevini yapan polisin ne zaman mahalleden gideceği belki bilinmez ama devlet şunu iyi bilsin ki; Gülsuyu halkı bir olup nasıl ki yıllardır

yıkım saldırılarına karşı direndiyse bu baskılara da pabuç bırakmayacaktır.

"Ali İsmail onurumuzdur"

Eskişehir: Ali İsmail Korkmaz'ın isminin Merkez Kütüphanesine verilmesini isteyen Anadolu Üniversitesi öğrencileri binlerce imza toplamıştı.

24 Ekim sabah saatlerinde yapılan protesto ve polis saldırısından sonra dağılmayan öğrenciler Ali İsmail'in okuduğu Eğitim Fakültesi önünde saat 12.15'te tekrar toplandı ve rektörlüğe doğru isteklerini bir daha bildirmek ve imzaları iletmek için yürüyüşe geçti. Yürüyüş esnasında kitle sık sık "Ali İsmail Korkmaz Onurumuzdur", "Ali İsmail Korkmaz Ölümsüzdür" sloganlarını attı.

Rektörlük binasına ulaştıklarında öğrenciler rektör ile görüşürülmedi. Kapıyı zorlayarak açtıran öğrenciler 3 temsilciyi rektör yardımcısıyla görüştürmeyi başardı. Görüşme sırasında bekleyişini sürdüren kitle, görüşmenin bitiminde "Ali İsmail Korkmaz Onurumuzdur" sloganları ile eylemi sonlandırdı.

Çerkesler Soçi'de olimpiyatlara "dur" diyor!

İstanbul: 21 Ekim günü, 2014'te Soçi'de yapılacak olan kış olimpiyatlarını protesto eden Çerkesler, Rus Konsolosluğu önünde açıklama yaptı.

"Soci'de Olimpiyatlara Hayır", "Rusya Çerkes soykırımının hesabını verecek" pankartlarının açıldığı eylemde, "Çerkesya Rus toprağı olmayacak", "Yaşasın Çerkeslerin direnişi" ve "Vorepsov Tibze-Vorepsov Tixebze" (Yaşasın dilimiz, yaşasın kültürümüz) sloganları atıldı. Soci'nin soykırımın sembol şehri olduğu söylenerek olimpiyatlara katılmama çağrısı yapıldı.

Süryani Kilisesi'ne saldırı

H. Merkezi: Merdîn'in Midyat ilçesine bağlı Zaz (Izbrak) köyünde bulunan Süryani Mor Dimet kilisesinde yaşayan rahip ve rahibeler kimliği belirsiz kişiler tarafından iki aydan bu yana tehdit ediliyor.

En son 17 Ekim gecesi 3 araçla gelen yaklaşık 15 kişi kiliseye zorla girmek istedi. Kilisedekilerin kapıyı açmaması üzerine "Sizi burada yaşatmayacağız" diyen grup köyden ayrıldı. Saldırıların, Süryanilerin köye dönüş hazırlıkları yapmaya başlamasının ardından ortaya çıkması dikkat çekti.

Yol uzuyor, ODTÜ direniyor!

ODTÜ'de yaşanan süreç ülke gündemindeki yerini korumaya devam ediyor. Özellikle Gezi İsyanı'nın ardından "Eylül Sendromu" olarak tartışılan süreçte ortaya çıkan ODTÜ direnişinin, devletin korkusunu bü-yütmeye devam ettiğini vurgulamak gerekiyor.

Eylül ayında yol yapım çalışmalarının başlamasıyla fitili ateşlenen süreç bugün yol çalışmalarının gün geçtikçe daha da hızlanmasıyla farklı bir aşamaya gelmiş durumda. Bir gece ansızın kesilen binlerce ağacın (onların yerine dikilen fidanlar da söküldü) ardından oluşan çıplak araziye doğru ilerleyen yol çalışması şu anda ODTÜ'nün hemen yanı başında sürüyor. Çok sayıda iş makinesi ve belediye işçisinin çalıştığı, geceleri aydınlatma sistemiyle çalışmaların sürdüğü yol yapımını; üç "belediye otobüsü" dolusu güvenlik görevlisi koruyor ve "ANFA" şirketine bağlı sivil giyimli yetkililer de alanda nöbet tutuyor. Şantiyenin başlangıç yerinde polis yığınağı mevcut. Çalışmaya duyulan her tepkiye, polisin dozunu daha da artırdığı saldırıyla yanıt veriliyor. En son 26 Ekim'de kampüsün içine girip azgınca saldıran polis; ormanlık alandan gizlice girip pusu atarak, çok sayıda gözaltı yapmış, azgınca insanlara saldırmış ve bir öğrenciyi dövdükten sonra ateşe sürüklemiştir. Aynı gün polisin yeni saldırı araçlarını kullandığı da belirtiliyor. (Köpük vs.)

Melih Gökçek yayın çıkarmaya devam ediyor!

Yol çalışmasının sürdüğü alanda ciddi güvenlik önlemleri kendisini bu şekilde hissettirenken, Melih Gökçek öncülüğündeki katiller sürüsü de görsel ve yazılı basın aracılığıyla propaganda yapmayı sürdürüyor. Geçtiğimiz sayımızda da bahsettiğimiz bu meselede "ilerleme" kaydeden egemenler, şu anda çıkardıkları üç tane yayını kullanmakta. Ayrıca Melih Gökçek'in TV programlarında boy gösteriyor oluşu da var... Çıkarılan yayınlardan bir tanesi "Belgelerle ODTÜ yolu gerçekleri!", diğeri belediyenin haftalık bülteni ve bunun içerisinde Gökçek'in yaptığı basın açıklamasının haberi var. Üçüncüsü ise "Olmamalıydı" ismiyle yayınlanan ve Gezi İsyanı'nda Ankara'daki "maddi hasarları" fotoğraf fotoğraf "teşhir" eden kitapçık.

Ağaçlar nefessiz kalıyormuş!

Bahsettiğimiz yayınlarda muazzam bir çarpıtmanın ve Ankara halkına utanmadan yapılan ikiyezülülüğün izlerine rastlamak mümkün. Belediyenin son bülteninde yer verilen Gökçek'in basın açıklaması da bunun açık bir örneği. ODTÜ arazisinin 1800 metresinden geçen yol için 2388 ağaç kesildiğini söyleyen Gökçek, kesilen ağaçların da "güzelce" nakledildiğini belirtiyor. Ve bunu da fotoğraflarla destekliyor. Eskişehir yolunda araçların aşamüstü hızlarının 23 km olduğunu söyleyen Gökçek, bunun da ciddi karbon-dioksit yaydığını ve ormanın da olumsuz etkilendiğini iddia ediyor. Ve bu yolun da trafiği "rahatlatacağı" için Ankara'nın atar damarı olacağını belirtiyor. Binlerce ağacı talan edip, naklettikleri birkaç ağacın fotoğrafıyla propaganda yaparken ve bu kadar ağacın katili olup ağaçların "zorlu yaşam koşullarına" çare ararken hiç fark edemiyorlar ama çok komikler.

Yayınlarda sık sık ODTÜ'de talana ve doğa katliamına direnenleri marjinal olarak niteleyen Gökçek şahsında egemenler "dediğim dedik, çaldığım düdüğü" tavırlarıyla ODTÜ'de inat ediyorlar. Yetmezmiş gibi direnenlere yani ODTÜ'nün, mahallenin gerçek sahiplerine "faşizan" diyebilecek kadar küstahlaşabiliyorlar. (bkz. Tayyip) Ama sayfalarca yazının ve tonlarca kirlî sözün karşısında direnenlerin onurlu duruşu, onları çıldırtmaya devam edecek!

ODTÜ direnişi her yerde!

H. Merkezi: Devletin ODTÜ'deki ormanı keserek yapmak istediği yol projesi karşısında uzun süredir sürdürülen direnişi kıramayan egemenler; çareyi bir bayram gecesi baskın yaparak ağaçları sökmekte buldu. Saldırıya başta ODTÜ olmak üzere birçok ilde yapılan eylemlerle cevap verildi.

ANKARA

21 Ekim: "Rantın yoluna 5000 fidan dikiyoruz" sloganıyla yürütülen fidan dikme eylemi öğle saatlerinde başladı. 100. Yıl Mahallesi halkının da yoğun olarak katıldığı eylem, yoğun çevik kuvvet polisi ablukası altında yapılan insan zinciriyle fidanların dikilecek alana getirilmesiyle başladı. Daha sonra fidanlar hep birlikte dikildi. Akşam saatlerinde eylemi durdurmak için gelen polisler; gaz ve ses bombaları ile kitleye saldırdı. Polise direnen kitle, havai fişek ve taşlarla karşılık verdi. Sabaha kadar süren çatışma, polislerin kampüsten ayrılmasıyla sona erdi.

İSTANBUL

*** Taksim:** 22 Ekim günü Galatasaray Lisesi önünde biraraya gelen İstanbul Üniversitesi Forumu "Diren ODTÜ, Beyazıt seninle" yazılı ozalıt açarak ODTÜ direnişini selamladı. Polis kitleye TOMA ile saldırdı. Kitle Galatasaray Lisesi önüne gelerek saat 19.30'da HDK'nin yapacağı açıklamaya katıldı. HDK'nin açıklamasına da saldıran polis yaklaşık 15 kişiyi gözaltına aldı. HDK, ara sokakta açıklama yaparak hem ODTÜ'ye yapılan saldırıları hem de polis saldırılarını kınadıklarını belirterek eylemi sonlandırdı.

*** Kartal:** ODTÜ direnişine destek için 23 Ekim günü Kartal'da bir yürüyüş yapıldı. "ODTÜ'de düşene, dövüşene bin selam" yazılı ve "Kartal Halkı" imzalı pankart açan kitle yürüyüş boyunca, ODTÜ direnişini selamlayan sloganlar atarken, Gezi şehitlerinin isimlerini okuyarak,

"Yaşiyor" diye slogan attı. Basın açıklamasının ardından yedi şehit şahsında fidan dikildi.

*** Kadıköy:** İstanbul forumları ODTÜ direnişine destek olmak için 25 Ekim'de Kadıköy'de yürüyüş düzenledi. Altıyol'da toplanan kitle, "Diren ODTÜ, İstanbul seninle" yazılı pankartın arkasında yürüdü. Kuşdili Çayırı'na gelen kitle, İBB tarafından yapılan otoparkın asfaltını kırarak, fidan dikti. Eylem tiyatro ve müzik dinletisi ile sonlandı. Eylemin sonlanmasının ardından yer yer polis saldırıları oldu.

ÇANAKKALE

24 Ekim günü On Sekiz Mart Üniversitesi'nde fidan dikimi ile ODTÜ'deki direniş selamlandı. YDG, SGD, Çanakkale Öğrenci Derneği tarafından ÖSEM önünde yapılan fidan dikimi eylemine ÖGB saldırdı. Fidan dikiminin ardından her hafta gerçekleştirilen ÇOMÜ forumuna geçildi. Forumda üniversitede öğrencilerin yaşadığı sorunlar tartışıldı.

İZMİR

24 Ekim günü Alsancak Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde toplanan kitle ellerinde fidanlarla Basmane'ye doğru yürüyüşe geçti. Basmane Meydanı'nda kitle adına açıklama yapan KESK Sözcüsü Ramiz Sağlam; Melih Gökçek'in tavrına ve polisin saldırgan tutumuna tepki gösterdi. Açıklamanın ardından direnişte yaşamını yitirenleri simgeleyen fidanlar dikildi.

BURSA

25 Ekim günü Fomara Meydanı'nda KESK, DİSK, TMMOB, Doğa-Der, ÇHD ve birçok devrimci kurumun da katıldığı eylem "Diren ODTÜ, Bursa Seninle" pankartı açılarak gerçekleştirildi. Eylemde kurumlar adına açıklama yapan Caner Gökbayrak direnişi selamlayarak, ODTÜ'deki rant projelerine değindi.

KOCAELİ

27 Ekim günü KOÜ öğrencileri ve Kocaeli halkı ODTÜ için Cumhuriyet Parkı'nda toplanarak yürüyüşe geçti. Halkevi ve Fethiye Caddesi'nden sloganlarla yürüyen kitleye çevreden insanlarda alkışlarla destek verdi. YDG'nin de katıldığı eylemde "Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakaya" sloganı da atıldı.

Ethem'in mahkemesine polis saldırısı

"Bomba araması" gibi gergin anların yaşandığı mahkemeye katil Şahbaz, Urfa'da "görevinin başında" olduğu gerekçesi ile gelmedi. Bunun üzerine mahkeme heyeti, duruşmayı 3 Aralık'a erteledi. Sarıgül ailesinin avukatlarının tutuklama istemi ise "devlet memuru olduğu ve kaçma şüphesi bulunmadığı" için reddedildi. Bu karar, mahkeme salonunda ve dışında öfkeye neden oldu. Mahkeme dışında bekleyen devrimci, demokratik kitle örgütleri ve Ethem'i sahiplenen yüzlerce kişi, kararın duyulmasının ardından adliye kapılarını zorladı.

Polisin barikat kurduğu adliye önünde kitle sloganlar atarak mahkemeye yürüyünce, polis kitleye saldırdı. Polisin saldırısı sonucu birçok kişi atılan gaz bombaları nedeniyle çeşitli yerlerinden yaralandı. Çıkan çatışmalarda mahkemenin camları da kitle tarafından kırıldı. Aralarında yaralıların da bulunduğu 21 kişinin gözaltına alındığı belirtiliyor.

H. Merkezi: Gezi Ayaklanması'nda polis Ahmet Şahbaz tarafından başından vurularak katledilen Ethem Sarıgül'ün davası 28 Ekim günü Ankara Adliyesi'nde görüldü.

Haftalık özgür gelecek

Pêşaroja Azad

Umud Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayincilik2007@hotmail.com

umutyayincilik @umutyayincilik

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Terör yuvası; cemevleri değil **TC faşizmidir!**

AKP Adıyaman Milletvekili **Mehmet Metiner**'in bir televizyon kanalında Gülsuyu'nda uyuşturucu çetelerini protesto yürüyüşü sırasında yine çetelerce katledilen **Hasan Ferit Gedik**'in cenazesi ile ilgili konuşurken cenazenin Gazi Mahallesi'nde mezarlığa götürülüşü esnasında silahlı militanların ortaya çıkışı ve cenazeye eşlik edişine istinaden "**Cemevlerinin terör yuvası**" olduğu yönünde söylemde bulunduğu tartışılıyor haftalardır.

Terör denilen şeyi devletin kolluk güçlerine karşı gelmek ve devletin yaptığı zulme itiraz edip, mücadele yürütmek olarak tanımlayacak ve bunu yapanlara da terörist diyeceksek (TC devletin yaklaşımı böyledir) bu topraklardaki en büyük terör eylemlerini Alevilerin yaptığını kabul ederiz.

Aleviler "tehlikelidir" çünkü ezilenlerdendir

Aleviler de, tarih boyunca asimilasyon politikaları altında ezilmiş, sömürülmüş, kıyımlardan geçirilmiştir. Resmi ideolojilerin ekonomik planlarının önündeki engellerden olan Alevilerin politik tutumları devletle uyummadığında katledilmişler; ya da sessiz kalmışlarsa resmi politikalara, o zaman da yok sayılmış-görmezden gelinmişlerdir.

Aynı zamanda; "*Yaşadığımız topraklarda (Anadolu ve Mezopotamya) en uzun süreli silahlı mücadeleyi Alevilerin verdiği doğrudur. Selçuklu İmparatorluğuna karşı yürütülen Babai isyanı kısa sürmüş ancak etkili olmuştur. İmparatorluğu zayıflatıp yıkılmasına neden olmuştur. Osmanlıya karşı yürütülen ve tarihte Celali İsyanları olarak bilinen silahlı kalkışma ise 1500-1620 yılları arasında kesintisiz tam yüz yirmi yıl sürmüştür. Bu dönemde Osmanlı Avrupa'da şanlı tarihini yaşarken Anadolu'da perma perişan halindedir. Gerilla savaşları niteliğinde de sürdürülen bu kalkışma o dönemin tarihi kayıtlarında da bugünkü gibi terör faaliyeti olarak geçmektedir.*" (Ali Kenanoğlu- Hubyar Sultan Alevi Kültür Derneği Başkanı)

Alevilerin sesi daha gür çıkıyor

Tarih boyunca sürekli zulmedilen bir kesim olarak Aleviler, Kürtlerde olduğu gibi devletin başına "bela" olma potansiyelini hala taşıyor. Özellikle Gezi İsyanı'nda sokağa daha cesur çıkarak, kendi hakları için mevcut talepleri genişlettiler. Kuşkusuz daha planlı bir politika olan cami-cemevi projesine sessiz kalmayarak, sokakları faşizme dar ettiler.

Özellikle bu dönemde, şimdiye kadar Alevileri "devletin Alevi'si" yapmak için çırpınan ve bunda da epey başarılı olan Cem Vakfı'nın teşhir olması ve İzzettin Doğan'ın da faşist devlet akıllarından olduğunun daha berrak görünür hale gelmesi oldukça önemli.

Kıyımlardan geçirilen toplumların içinde bulunduğu toplumsal travma hali ve bu travmanın kuşaktan kuşağa aktarılması, pekala Alevilerde de güçlü biçimde görülen bir durumdur.

CHP'nin Alevilerdeki etkisi bu bağlamda tartışılabilir. Ancak bu psikolojik tahribata rağmen; devlete tam anlamıyla yedeklenmemiş olması ve Gezi İsyanı'ndaki performansı, bağrında taşıdığı devrimci dinamiği oldukça güçlendirmektedir. Devlet de pekala

bunun farkında ve bu türden açıklamalarla da çaresizliklerini dile getirmektedirler.

Terörist sayılan, "devrimci örgütlerdir"

Bu açıklamadan sonra, Metiner ne kadar Alevileri kastetmediğini söylese de kimse buna inanmadı. Aleviler, hızlıca sokaklara çıkarak hem taleplerini haykırdı hem de seçim yatırımı olan demokrasi paketi yanlarını teşhir etti.

"**Cemevleri terör yuvası değildir**" sloganı en çok öne çıkan oldu. Bu slogan, kastedilen itibarıyla yanlış olmasa da, yanlış anlaşılmaya müsait olduğundan daha fazla açıklamaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Metiner'in açıklamalarında; Alevilerin içinde daha güçlü örgütlenebilen ve devlet aklınca yasadışı ilan edilen güçler hedef alınmaktadır. "Terörist" olarak; Alevilerin, yıllar boyu dile ge-

tirdiği haklı demokratik taleplerini kendi talebi sayan ve bu oranda sahip olunan örgütlerin kastedildiği bu tartışmalarda şovenizme ve karşı-devrimci yorumlara düşmemek oldukça önemli.

Terör cemevinde değil, TC ideolojisindedir!

Kin kusmak, sürekli olarak ötekileştirmek, tırnağı kırıldığında yıllarca ağlayarak mağdur edebiyatı yapmak, asimile edemediğini imha etmek, katliamlara makul(!) gerekçeler bulmak, suçlulara kurban rolünü vermek, kendi inancı dışındaki tüm inançlarla dalga geçmek, faşizmi demokrasi olarak yuturmak, dinlemek yerine gaz bombaları-tazyikli su ve plastik mermilerle saldırmak konusunda uzman bir ideolojinin ve asimilasyonun dibini boylamış bir faşistin son "incileri"dir bu sözler.

Sivas'ta 37 canımızı katleden Hizbullahçı terörist katileri salıveren, insanları yakanların avukatlığını yapanlar, T. Kürdistanı'nın Roboski köyünde 35 köylüyü katleden, Hrant Dink'in katillerini terfilerle ödüllendiren, erkekler tarafından yapılan kadın katliamlarına göz yuman faşizm değil midir? Gezi İsyanı'nda polise saldırı emri veren, Mehmet'i, Ali İsmail'i, Abdullah'ı, Ethem'i, Ahmet'i, Mendeni'yi öldüren kimdir? AKP değil midir?"

Mehmet Metiner ve AKP'nin bu saldırılardaki esas amacı devrimcileri, Alevileri, Kürtleri, devrimci örgütlerin kitle desteğini yok etmek. Ancak toplumsal muhalefet güçleri AKP şahsında faşizme karşı bir araya gelmeyi başarmıştır. Aleviler, Kürtler ve devrimciler eşitlik ve özgürlük talebiyle sokaklardadır ve zafere ulaşacaklardır.

